

KANSAN VALTA

15 p. HELMIKUUTA
v. 1940

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

Nº 17 (36)
TORSTAI

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAILTA

Suomen armeijan sotilaat! Ajatelkaa tarkoin, minkä puolesta te olette sotimassa, kenen vuoksi vertanne vuodatatte ja suotta uhreja kannatte? Tehkää itsellenne selväksi, mihin asemaan olette joutuneet.

Teitä ajaa surman suuhun Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallitus, joka on juonillaan saanut aikaan rikollisen ja voimainsa yli käyvän sodan Neuvostoliittoon vastaan. Nämä Suomen hallitusherrat pakottavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia uhraamaan henkensä, tuomitsevat Suomen kansan näkemään nälkää, eroittavat teidät perheistänne, estävät teidät hoitamasta taloustehtäviä ja aiheuttavat hävitystä koko kansantaloudessa.

Minkä vuoksi?

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä uhrin ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neuvostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmäskään määrässä. Teidän maa-alueitanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkasi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkasi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoon kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksia ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.

Siis minkä vuoksi te kannatte äärettömiä uhreja tässä sodassa?

Kuten näette, te ette kanna uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, että ne eivät ole sen arvoiset.

Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kun Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljelemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!

Eläköön Otto Kuusisen johdolla toimiva Suomen Kansanhallitus!

Alas Mannerheimin, Rydin ja Tannerin kopla!

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN
PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAAT

Suomesta tulee Kansanvaltainen Tasavalta

Suomen kapitalistien rikollinen sota Sosialistista Neuvostoliittoon vastaan on muutettava työtätekevän kansan armottomaksi taisteluksi kansan sortajia vastaan.

On luotava laaja työkansan rintama: maamme koko työväenluokka, talonpoikaisto, käsityöläiset, pikkukauppiat, työtätekevä sivistyneistö, siis kansamme valtava enemmistö on koottava yhteiseen rintamaan etujaan puoltamaan. Ja valtaan on nostettava tähän rintamaan nojautuva työkansan hallitus, siis Kansanhallitus.

Jotkut toverit ajattelevat, että olisi vaadittava Neuvostovalloituksen luomista Suomessa. He erehtyvät. Sellaista tärkeää kysymystä koko yhteiskuntaelämän perinpohjaisesta muuttamisesta ei voi ratkaista yksi puolue, eikä edes työväenluokka yksinään. Tämän kysymyksen voi ratkaista ainoastaan kansa, kaikki työtätekevät luokat. Missään tapauksessa ei tätä kysymystä voida ratkaista ilman talonpoikaiston suostumusta ja eduskunnan vahvistusta.

Toiset ajattelevat, että Suomen pitäisi liittyä Neuvostoliittoon yhtenä sen osana, että Suomen liittyminen Neuvostoliittoon parhaiten voisi turvata Suomen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta. Nämäkin toverit erehtyvät. Ensimmäinen ei Suomen Kansanvaltainen Tasavalta, joka valtioluonteeltaan on toista kuin neuvostovaltio, voi liittyä Neuvostoliiton yhteyteen, joka on luonteeltaan neuvostovaltio. Toiseksi, Neuvostoliitto, noudattaen kansallisuuspolitiikkaansa, ei tahdo, että kukaan voisi sanoa sen haluavan laajentaa rajojaan Suomen valtion kustannuksella, jonka vuoksi Neuvostoliitto, kuten tunnettua, kannattaa erillisen, riippumattoman Suomen olemassaolon turvaamista, niin että Suomen sitoo Neuvostoliittoon vain keskinäisavun sopimus. Mitä taas tulee Suomen turvaamiseen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta, niin keskinäisavun sopimus Suomen ja Neuvostoliiton välillä tulee olemaan täysin riittävä keino sellaisen turvan takaamiseksi.

(Suomen Kommunistisen Puolueen KK:n julistuksesta.)

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 11 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa ja paikoittain tykistöammuntaa. Laatokan pohjoispuolella jatkuivat pienten jalkaväkiosastojen yhteenotot. Karjalan kannaksella tykistöammuntaa ja jalkaväkiosastojen yhteenottoja, joiden tuloksena vihollinen lyötiin takaisin ja meidän etujoukkomme valtasivat 16 puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 12 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa sekä useilla alueilla jalkaväkijoukkojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella on joukkojemme menestyksellisen toiminnan tuloksena valloitettu 32 puolustuslinnaketta, niistä 12 rautabetonista tykistövarustusta.

Viimeisten kolmen päivän aikana ovat viholliset menettäneet valtaamillamme alueilla 230 konekivääriä ja 82 tykkiä.

Huonon sään takia on lentovoimiemme toiminta rajoittunut tiedustelulentoihin.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 13 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväkiosastojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella meidän sotavoimamme toiminta kehittyi menestyksellisesti. Vihollinen, joka yritti suurilla voimilla siirtyä vastahyökkäykseen, on lyöty hajalle, jolloin se kärsi suuria tappioita. Meidän joukkojemme menestyksellisten toimien seurauksena on vallattu 23 vihollisen linnoitusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 14 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- ja useissa paikoin jalkaväen sekä tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella jatkuu sotavoimamme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen, joka ei kestä meidän joukkojemme iskuja, perääntyy, kärsien suurta mieshukkaa. Menestyksellisten toimien tuloksena ovat joukkomme helmikuun 14 päivänä vallanneet 16 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan sekä suorittaneet tiedustelulentoja.

NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖN M Ä Ä R Ä Y S

123:n TARKKA-AMPUJADIVISIONAN PALKITSEMISESTA
LENININ KUNNIAMERKILLÄ

Esimerkillisestä päällystön antamien taistelutehtävien täyttämisestä taistelukentällä suomalaisia valkokaartilaisia vastaan ja siinä osoitetusta uljuudesta ja rohkeudesta palkitaan 123 tarkka-ampujadivisiona LENININ KUNNIAMERKILLÄ.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston
Puhemiehistön puheenjohtaja M. KALININ
Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston
Puhemiehistön Sihteeri A. GORKIN

Moskova, Kreml. 13 p. helmikuuta 1940.

VALKO-SUOMI— KANSAN RIISTÄJIEN MAA

Tilasto kertoo, että Helsingin kaupungin 39 asukkaalla oli v. 1938 vuosituloja yli miljoonan markan ja 168:lla yli puolen miljoonaa markkaa. Ketä ovat nuo miljoonatulojen omistajat ja mistä he miljoonat ovat kokoon haalineet?

Paperitehtailija K. R. Valdenin tulot yksin Helsingissä tekevät 2.111.500 markkaa. Ottaen huomioon, että hänellä on tehtaita eri puolilla maata, tämä luku osoittaa vain osan hänen tuloistaan. Samaan aikaan paperiteollisuudessa — työnantajain tilastojen mukaan — vuosipalkka ammatillaitoisilla työläisillä oli 19,199 mk. miehille ja 10,013 mk. naisille. Viime vuotena on paperiteollisuuden rationalisoinnilla tehostettu riistoa niin, että kun vuotena 1927—29 1000 tonnin paperimäärän valmistamiseen tarvittiin 15,92 työntekijää, niin vuotena 1934 vain 10,67 työntekijää. Tässä on tämän taantumuksellisen paperikeraalin rikastumisen salaisuus.

Yhdellä Kajaanin Puu- ja Kemi Oy. pääosakkeen omistajalla J. R. Weckmanilla oli Helsingissä tuloja 1.367.200 mk. Tämä taas on vain osa tämän herran tuloista. Samaan aikaan puutyöntekijäin vuosipalkka oli 16.407 mk. miehille ja 8.417 mk. naisille. Näiden pienpalkkaisten 70-tuhannen työmiehen ja nälkäpalkoilla metsätöissä työskennelleen 200-tuhannen pienviljelijän kustannuksella, joista suuren osan on säännöllisesti täytynyt turvautua köyhäinholtoapuun, on Weckmanin miljoonatulonsa kokoon käärint.

Karamelli- ja kondiittori-liikkeen omistaja Bertta Fazerin tulot olivat 4.055.800 mk. Samaan aikaan ravinto- ja nautintoainetyöntekijäin vuosipalkka oli 20.231 mk. miehille ja 11.876 mk. naisille. Suuri on erol

Eräiden metalliteollisuuslaitosten osakkeiden omistajain, kolmen Grönblomin veljeksien yhteinen verotettu vuositulo Helsingissä oli 8.758.800 mk., samaan aikaan kun metallityöläisten vuosipalkka oli 17.115 mk. miehille ja 10.013 mk. naisille.

Pohjoismaiden Yhdyspankin johtajan Freyn tulot olivat 1.963.100 mk. ja pankinjohtaja M. Honkajuuren ilmoitetut tulot olivat 1.604.400 mk. Samaan aikaan eri puolilla maata velkataakan alla kärsiviltä talonpojilta pakkohuutokaupalla ryöstettiin omaisuutta näiden pankkiherrain hyväksi.

„Fennia“ - tupakkatehtaan omistajan A. K. Christideksen perikunnalla oli tuloja 10.062.700 mk. ja jauho- ja siirtomaatavaraliikkeen omistaja Rudolf Gaseliuksella 2.771.200 mk. Kun ottaa huomioon vielä ne kymmenet miljoonat, joita valtio tulliveroina noista välttämättömyystarvikkeista on jo riistänyt, saa kauhistuttavan kuvan sen riiston ja rosvouksen moninkertaisuudesta ja raskaudesta, jota maamme työtätekevä kansa saa kantaa.

Tällainen on lahtari-Suomen „kansanvallan“ todellinen perusta. Tämän suurriistäjäin aseman säilyttämisen puolesta taistelee mannerheimiläinen rosvokopla. Tämän rosvokoplan uskollisena kannattajana, noiden miljoonapomojen kätyrinä taistelee Tanner apulaisineen, uskotellen kansalle, että taistelee kansanvallan ja vapauden puolesta.

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallitus tulee saattamaan suuret yksityispankit ja suuret teollisuusliikkeet valtion valvonnan alaiseksi sekä samalla ryhtymään avustustoimenpiteisiin keski- ja pienien liikkeiden hyväksi.

A. HULKKONEN.

SUOMEN TALONPOJAN PAIKKA EI OLE RIISTÄJIEN PUOLELLA

Nyt on taas Suomen talonpoika suuressa koettelemuksessa. Maan hallitusvaltaa hoitanut suurpääoman taantumuksellinen kopla ajoi maan talouden umpikujaan. Työläiseltä loppui työ, talonpojan tuotteita markkinat. Hallituksen mielellön sotaprovokatiopolitiikka lisäsi talonpojan hartaille verotaakan moninkertaiseksi. Loppujen lopuksi tämä rikollinen politiikka johti maan sodan jalkoihin. Suomen kansan suuret joukot ajettiin väkivalloin sotaan juuri sitä maata vastaan, jota tässä taloudellisen häädin tilanteessa olisi pitänyt lähen-tyä. Juuri sitä maata vastaan, joka tarjosi Suomelle rauhaa ja mahdollisuuden taloudellisen vuorovaikutuksen lisäämiseen. Tämä Suomen rahavallan hankkima rikollinen sota loppujen lopuksi hävitti koko Suomen kansan elämän

perusteet. Tämä sota merkitsee Suomen kansalle suurinta onnettomuutta sen historian aikana.

Jo nyt on kokonaiset kylät täysin tuhattu valkoisten upseerihurttien toimesta. Talonpoikain talot poltettu, karja hävitetty. Koko talonpoikaiston, samoin kuin muutenkin työtätekevien elämän perusteet on rikottu. Riistäjäin sota kohdistuu ennen muuta juuri Suomen kansaa vastaan. Tästä sodasta pelastus tulee vain sen kautta, että kansa nousee ja kukistaa niskoiltaan sitä pama- neen riistäjäin ikeen, kukistaa rahamahdin hallituksen ja voimaansaattaa koko maassa työtätekevien kansanvallan. Tämä kansanvalta on jo lähtenyt liikkeelle. Sitä edustaa Suomen Kansanhallitus, joka käy menestyksellistä sotaa kansanvastaisen hallituksen

Meidän valtiomme on Kansanvaltainen Tasavalta

Maidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkköjen rahavaltaisesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta maidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta. (Suomen Kansanhallituksen julistuksesta).

kukistamiseksi. Kansanhallituksen riveissä on Suomen talonpojan paikka. Kaikki yhteistä vihollista, rahavaltaa ja sen käytyreitä vastaan.

Antti Talonpoika.

Puna-armeijan vangiksi antautuneet Suomen armeijan entiset sotilaat kuuntelevat rintamatiedoituksia.

OPETTAJA JA OPPILAS NEUVOSTOKOULUSSA

(Kirje Neuvostoliitosta).

Meille Kerrottiin, että kun Punaisen Lipun kunniamerkillä palkittu Lukojanovin piirin nuori opettaja Maria Jermushkina sattui erään kerran sairastumaan niin pahasti, ettei voinut jatkaa opetustyötään, niin hänen oppilaansa joukolla täsmällisesti joka aamu ja ilta saapuivat opettajansa luokse, saadakseen tietää hänen terveydentilastaan ja kertoakseen opettajalleen kaikki koulun uutiset. Kun sitten lääkäri jyrkästi kielsi tällaisten „lähetystöjen“ vastaanoton, niin oppilaat järjestivät vuoron. Se, jolla tänään oli onni päästä rakkaan opettajansa puheille, kertoi heti sieltä palattuaan yksityiskohdista kaikista opettajan terveydentilaa koskevat seikat.

Kuunnellessamme tätä kertomusta muistivat mieleemme ne monilukuiset esimerkit, jotka kuvaavat opettajan ja oppilaiden välisiä suhteita

kapitalististen maiden kouluissa. „Kiinan muuri“ opettajan ja oppilaiden välillä, pakokuri, oppilaiden kaiken itsenäisen toiminnan polkeminen, ajojahti sellaisia oppilaita vastaan, jotka osoittavat itsenäisen ajattelun merkkejä — kaikki tämä on tuntematonta neuvostokoulun oppilaille ja nuorelle opettajapolvelle.

Lokakuun vallankumous vaikutti syvästi koulutyöhön, lasten opetus- ja kasvatusprosessiin, opettajan ja oppilaiden välisiin suhteisiin. Opettaja jäi opettajaksi, mutta tämän lisäksi hänestä tuli oppilaiden vanhempi toveri, ystävä, ihminen, jolle oppilaat voivat uskoa sydämensä salaisuudet ja kalleimmat ajatuksensa.

Yhteisymmärrys ja ajatusten yhteissointu opettajan ja oppilaiden välillä on mahdollista vain silloin, kun opettaja ja oppilas kumpainkin tuntevat itsensä itse-

näisiksi ja vapaiksi täysarvoisiksi maansa kansalaisiksi.

Periaatteellisesti uutta neuvostokoulun elämässä, verrattuna kapitalististen maiden koulun elämään, on se, että Neuvostoliitossa on oppilailla opettajansa johdolla mahdollisuus osallistua koulun sisäiseen työhön ja toimintaan. He tuntevat itsensä koulunsa pikkuisänniksi. Tästä oppilaiden itse toiminnasta on annettu oikein erikoiset ohjesäännöt. Oppilaiden yleisissä kokouksissa valitaan koulun oppilasneuvosto, joka järjestää sosialistista kilpailua, johtaa oppilaiden keskinäistä toimintaa (erilaiset kerhot, seinälehdet, vapaapäivän viero, retket ym.), järjestää toverillista keskinäisapua, auttaa kaikin puolin opettajistoa sen kunnia-kaassa, vastuunalaisessa ja vaikeassa työssä. Neuvostokoulun oppilaiden itse toiminnan periaatteena voidaan pitää „yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta“. Jokaisen oppilaan kunniatehtävänä on opiskella itse ja auttaa toisakin opiskelemaan kiitettävästi.

Neuvostokoulun oppilaan vereen on mennyt taistelu koulunsa maineen puolesta. Toverillinen keskinäinen avunanto on neuvostokoulun oppilaiden luonteenomainen piirre. Ylempien luokkien oppilaat avustavat koulutyössä nuorempia tovereitaan, vahvemmat oppilaat heikompiä. Gor-kin alueen Arsamassin kaupungin keskikoulun viidennen luokan oppilailla oli vain hyviä ja kiitettäviä arvolauselmia, tydyttävää ja huonoja arvolauselmia ei ollut kukaan. Suureksi suruksi yksi oppilaista vahingollisesti jalkansa eikä voinut jatkaa koulunkäyntiä. Neljän kuukauden aikana, niinkauan kun polka salrasti, kävivät toiset oppilaat joka ilta toverinsa luona ja kertoivat hänelle kaiken sen, mitä opettaja oli päivällä luokassa selvittänyt. Pleni, mutta paljon puhuva toslasla.

Neuvostokoulun opettaja ymmärtää, että oppityön menestys riippuu oppilaiden välisistä toveruussuhteista. Senpää vuoksi lapsilta vaaditaan rehellistä suhtautumista toinen

toisilnsa ja tuomitaan jyrkästi kantelu. Jos joku oppilaista huomaa, että hänen toverinsa on rikkonut koulun sääntöjä, niin siitä tiedoitetaan opettajalle aivan julkisesti kaikkien kuullen. Opettaja taas vuorostaan asettaa kysymyksen oppilaiden itsensä käsiteltäväksi ennenkuin ryhtyy muihin toimenpiteisiin. Useimmissa tapauksissa asia rajoittuukin siihen, että oppilaiden kokous osoittaa toverille hänen virheensä. Koulun yleinen mielpide — se on tehokkain ase oppilaiden kasvatuksessa neuvostokoulussa.

Opettaja on neuvostovallan täysivaltainen edustaja koulussa. Hän ohjaa oppilasjoukon oma-alotteistakin toimintaa ja antaa sille oikean suunnan. Oppilaat taas vuorostaan avustavat opettajansa hänen jalossa työssään.

Tällaisessa yhteistoiminnassa muovautuu Neuvostoliiton pikkukansalaisen ajatusmaailma todellisessa sosialistisen ihmisystävyyden hengessä.

Juho Laitinen.

Olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia

Me Punaisen Armeijan vapauttamille alueille jääneet Suomussalmen, Junturannan ja Ruhtinaan kylien asukkaat, olemme tulleet täydellisesti vakuutetuiksi siitä, että Punainen Armeija ei ole tullut maahamme vihollisena, vaan parhaana Suomen kansan ystävänä ja suojelijana. Kaikkii upseerien ja suojeluskuntalaisten kertomat kauhujutut Punaisesta Armeijasta ovat silkkaa valhetta. Kukaan ei ole meitä tappanut, eikä edes loukannut, päinvastoin meistä pidetään hyvää huolta.

Täällä me olemme tulleet tuntemaan totuuden sodasta. Suomen rikollinen hallituskopla uskotteli, että se muka sotii kansan „vapauden“ puolesta, ajaen satoja tuhansia parhaimpia Suomen työläisiä ja talonpoikia verilöylyyn. Ei kansan vapauden, vaan kansan sortajain puolesta se aloitti tämän rikollisen sodan Neuvostoliittoon vastaan. Se uskotteli meille myöskin sitä, että Neuvostoliitto haluaa „valloittaa“ alueitamme. Tämäkin on päätön valhe. Neuvostoliitto ei halua alueitamme, päinvastoin, se keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen perusteella on ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ne Neuvosto-Karjalan alueet, joissa karjalainen väestö on enemmistönä — kaikkiaan 70.000 neliökilometriä, joka alue liitetään Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan valtioalueen yhteyteen.

Vielä joku aika sitten kukaan meistä ei voinut edes aavistaakaan, että meille, lahtarivallan painostuksen alla oleville ihmisille koittaisi vapauden päivä. Nyt me olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia.

Tätä uutta Tasavaltaa johtaa Suomen työtätekevän kansan parhain polka — Otto Kuusinen.

Tämä Kansanhallitus on muodostanut ensimmäisen Kansanarmeijakunnan, joka yhdessä Punaisen Armeijan kanssa vapauttaa Suomen työtätekevän kansan rikollisen Rydin-Tannerin hallituskoplasta, mannerheimilaisista suojeluskuntalais-pyöveleistä, kaikista niistä, jotka ovat myyneet itsensä ja Suomen edut ulkolaisille imperialisteille.

SHRTYKÄÄ SUOMEN KANSANVALTAISEN HALLITUKSEN PUOLELLE! AVUSTAKAA SITÄ SEN TAISTELUSSA!

ALAS MANNERHEIMILAISET SUOMEN KANSAN PYÖVELIT!

ELÄKÖÖN OTTO KUUSISEN JOHTAMA SUOMEN KANSANVALTAINEN TASAVALLA!

— ELÄKÖÖN SUOMEN VAPAA TYÖTÄTEKEVÄ KANSAT!

Urho Seppänen, Hannes Kela, Vihtori Juntunen, Eevi Juntunen, Hannes Heikkinen, Setti Heikkinen, Paavo Juntunen, Heikki Juntunen, Toivo Kela, Oskari Seppänen, Janne Huttu, Felis Huttu, Santeri Juntunen, Toivo Huttu, Eetu Seppänen, Otto Hyttinen, Kalle Kinnunen, Aarne Mikkonen, Aatu Juntunen, Inkeri Juntunen, Kalle Juntunen, Hilma Kela, Iida Hiltunen, Anna Juntunen, Urho Manninen, Vieno Hultkonen, Reino Huttu, Juho Juntunen, Kalle Juntunen, Kalle Tauriainen, Pentti Juntunen, Jaakko Hiltunen, Anna Hiltunen, jne. Yhteensä 70 allekirjoitusta.

Meille selvisi totuus

Minä, entinen reserviläinen, kieltäydyin taistelemasta kaplitalistien ja maaporhojen vallan puolesta ja siirryin Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle.

Minkä vuoksi minä näin tein?

Sen vuoksi, että minulle selvisi totuus. Minä sain tietää, että Kansanhallitus taistelee sodan pikaisen lopettamisen puolesta, rauhan puo-

lesta ja ystävyyden puolesta Neuvostoliiton kanssa, kaikkien työtätekevien poliittisten oikeuksien, kansanvallan puolesta, maamme muuttamiseksi vapaaksi kansanvaltaiseksi tasavallaksi. Sen takia minä nyt tahdon taistella Kansanhallituksen puolella.

**Entinen Suomen armeijan sotilas
UUNO MUURINEN.**

* * *

Työskentelin puuseppänä. Työpalkka oli alhainen. Sain 8 markkaa 50 penniä tunnilta. Minä en halunnut käydä sotaa. Kukaan muukaan työläinen ei sitä halunnut.

Mielelläni sota avasi vähitellen sotilaiden silmät. Erään kerran ollessamme juoksuhaudassa me kuulimme radiolähetyksen Punaisen Armeijan puolelta. Erikoisesti jäivät mieleen sanat: „Alas Mannerheim!“ „Alas Tannerin-Rydin kopla! Siirtykää Kansanhalli-

tuksen puolelle!“

Ja niin minä valitsin sopivan hetken ja antauduin vangiksi. Nyt minä voin hyvin.

Valko-Suomen armeijassa perustuu kuri paktoon ja petomaiseen sotilaiden rankaamiseen.

Kauan elivät valkoiset upseerit enää tule isännöimään. Punainen Armeija tulee heidän komennostaan tekemään nopean lopun.

**Entinen reserviläinen
ERKKI JUSSILA.**

Poliisihyökkäys Ruotsin kommunistista puoluetta vastaan

Parisi, 10 helmikuuta. Havain tietotoimisto tiedottaa, että tänä aamuna hyökkäsi 300 poliisia Tukholmassa Ruotsin kommunistisen puolueen eri järjestöjen huoneustoihin. „Ny Dag“-lehden toimituksessa toimitettiin erikoinen kotitarkastus ja sen toimittaja Gustav Johansson vangittiin. Paitsi häntä on myös useita muita henkilöitä vangittu.

Tukholma, 10 helmikuuta. Ruotsin sähkösanomatoimiston

tiedoituksen mukaan on poliisi toimittanut tänä aamuna kotitarkastuksia kommunististen lehtien toimituksissa Luleässä, Malmössä, Göteborgissa ja Sundsvallissa. Samaan aikaan tehtiin kotitarkastuksia yksityisten kommunistien asunnoissa sekä Nordköpingin, Norrbottenin ja Västeråsin puoluetoimistoissa. Kuten sähkösanomatoimisto tiedottaa, eivät kotitarkastukset antaneet mitään tuloksia.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI MANNERHEIM

Kirjoituksen kirjoittaja, Puna-armeijan brigadinkomentaja A. A. Ignatjev, joka on palvellut viisikymmentä vuotta rivistössä ja siis myös monta vuotta vanhassa armeijassa, on jo entisinä aikoina tuntenut monta silloista „toimihenkilöä“, muiden muassa Mannerheimin. Julkaisemme alla lyhennettynä hänen neuvostolehdistölle antamansa kirjoituksen.

* * *

Ensimmäisen kerran minä kohtasin Mannerheimin ratsuväkirykmenttiin tuloni päivänä. Tämä rykmentti oli tsaarin armeijan ensimmäisen ratsuväenkaartin rykmentti.

Minut määrättiin ensimmäiseen, niin sanottuun henkivartioeskadronaan, jossa vapaaherra Karl Gustaf Mannerheim palveli vanhempana upseerina. Hän oli pitkä mies, hiusvoiteiden avulla niskaan asti jakaukselle kammattuine hiuksineen, lyhyet vilkset huolellisesti ylöspäin klerettyinä. Pienet siansilmät katsoivat kylmästi. Koko olemuksesta huokui omahyväisen vapaaherran pöyhkeys.

En, tiedä, kerskuuko vapaaherra Mannerheim tällä hetkellä siitä, että hän aikoinaan otti osaa Suomen kuristajan, Nikolai II kruunaukseen, mutta minä muistan elävästi tämän tapauksen.

Mannerheim, samoin kuin hänen päällikkönsä ja suojelijansa kenraali von Grünwaldt, kuuluivat siihen ihmisryhmään, joita sanotaan kiipeilijöiksi. Järkeä heillä riitti juuri sen verran, että voivat lopettaa Nikolain ratsuväenopiston. Mannerheim ei muuta sivistystä tarvinnutkaan: hän pyrki vain kiipeämään virkauralla ja löysi tiensä.

Kun vuosina 1904—1905 syttyi venäläis-japanilainen sota, emme me tätä sankaria rintamassa nähneetkään. Mahtavat suojelijat, kaikenlaiset von grünwaldit,

(jatkuu 4 siv.)

MINULLE MAKSOI LAHTARIEN SOTA JALKANI

Neuvostoliiton eräässä sotilassairaalamme maksoi vaikeasti haavoittuneena valko-Suomen armeijan entinen sotilas, Uudenmaan läänin Lohjan kauppalaasta kotoisin oleva Viljo Nyman.

Alamme keskustelun. — Olette vaikeasti haavoittunut?

— Niin, olen haavoittunut sekä paleltunut.

— Haavoituitteko taistelussa?

— En. Haavoituin peräänjoutui peräänjoutumalla nopeasti. Minä yhdessä muutamien sotilaiden kanssa nousin hyökkäysvaunun päälle ja sillä yritimme paeta. Mutta meidän peräänjoutumisen loppui lyhyeen: vaunu ajoi omaan miinaan ja lensi ilmaan. Räj-

jähdyksessä haavoituin kylkeen, päähän ja toiseen jalkaan. Säilytin kuitenkin liikuntakykyni. Räjähdyspaikan vieressä sattui olemaan polkupyörä. Päätin sen avulla jatkaa pakenemistani, sillä paikalle en uskaltanut jäädä, kun pelkäsin puna-armeijalaisia.

En kuitenkaan jaksanut pitkälle. Asetuin tienvarrella olevaan saunaan.

— Eikö teitä omat korjanneet ja auttaneet kun olitte haavoittunut?

— Eivät. Kukaan minulle ei auttavaa kättänsä ojennanut, haavojani ei sidottu eikä elintarpeita tuotu.

— Kuinka sitten tultiin toimeen?

— Saunan edestä hain luntta ja söin sitä.

— Miksi ette ilmoittanut olinpaikkaanne?

— Siksi, että pelkäsin puna-armeijalaisia, sillä meille oli selitetty, että puna-armeijalaiset räikkäivät ja tappavat vankeja.

— Joudutte kuitenkin heidän käsiinsä?

— Kun olin ollut jo toistakymmentä päivää saunassa ja runsaasta verenvuodosta ja nälästä mennyt niin heikoksi, että en jaksanut enää edes kunnollisesti mennä ulos luntta hakemaan ja kun vielä jalkani olivat jäätyneet, niin päätin raahata itseni saunan eteen ja huutaa apua, koska kuolema jo oli edessä. Ajattelin jo että tulipa sitten mitä tahansa, samantekevää. Huutoni kuulivat puna-armeijalaiset ja tulivat minua hakemaan ja veivät sidonta-asemalle, jossa annettiin ensi apu ennen sairaalaan lähettämistä.

— Puna-armeijalaiset eivät

sis teitä jättäneet tuhoutumaan?

— Eivät. Ja nyt minä vakuutan, että se upseerien keittämä provokatosoppa puna-armeijalaisten raakuudesta ja petomaisuudesta on mitä katalinta valetta ja petosta. Puna-armeijalaiset ovat käsitelleet minua samoin kuin kaikkia muitakin heille antautuneita Suomen armeijan entisiä sotilaita ystävinä eikä vihamiehinä.

Ja hän jatkaa edelleen:

— Niin, lahtarien sota maksoi minulle jalkani, sillä niitä ei enää voitu pelastaa, vaikka Neuvostoliiton puna-armeijalaiset ja lääkärit ovat kaikkensa koettaneet. Olen siihen itsekin suuresti syyllinen, sillä minä, joka Helsingissä elätin itseni rakennustöillä, en tehnyt itselleni selväksi, että puna-armeijalaiset eivät voi olla minun, työmiehen vihollisia. Minähän jo kerran lausuin ajatukseni toisille pojil-

le: onko pojat oikein se, että me taistelemme samassa rintamassa suojeluskuntalais-lahtarien kanssa. Ja kuitenkin annoin pettää itseni noilla valheellisilla kauhujutuilla ja menetin jalkani.

Viisastuneena raskaasta kokemuksestani tahdon nyt sanoa niille valko-Suomen armeijan sotilaille, jotka ovat siellä:

Älkää antako pettää itseänne! Älkää antako tuhota elämäänne ja terveyttänne mannerheimilaisten konnien sodassa. Lopettakaa sota! Antakaa ansioittensa mukaan konnamaisille upseereille, jotka pettävät ja sortavat teitä! Siirrykää Kansanarmeijan ja Punaisen Armeijan puolelle! Kannattakaa Otto Kuusisen johtamaa todellista Kansanhallitusta! Pelastakaa Suomen kansa suuremmilta kärsimyksiltä!

J. K.

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

Yhdysvalloissa

New York. Yhdysvalloissa laajenee yhä valko-Suomen avustamista vastustava liike. „Daily Workerin“ tiedotuksen mukaan ovat Baltimoren kaupungin useat järjestöt, niiden joukossa ammattiliittojen paikallisneuvosto, esiintyneet valko-Suomen aineellista avustamista vastaan.

Amerikan kansan laajojen joukkojen mielialoja kuvaa myös kyselykaavake, jota levitti „Becon Journale“-lehti suuressa kumiteollisuuskeskuksessa, Akronin kaupungissa (Ohion valtio). 88 prosenttia kyselykaavakkeessa asetettuihin kysymyksiin vastanneista henkilöistä vastusti valko-Suomen avustamista.

Kuten tiedottaa „Daily Workerin“ kirjenvaihtaja Seattllestä (Washingtonin valtio), on siellä eräässä kokouksessa, johon otti osaa 1.100 henkeä, hyväksytty päätöslauselma, missä kokouksen osanottajat vaativat, että Amerikan hallituksen on „vilpymättä tyydyttävä laajojen kansajoukkojen välttämättömimmät tarpeet ja lopetettava se politiikka, joka vähänkin uhkaa kietoa Yhdysvallat Europan sotaan.“

„Daily Worker“-lehti tiedottaa, että irlantilainen järjestö Essexin kaupungissa (Massachusettsin valtio) vastustaa hyväksymässään päätöslauselmassa päättävästi lainan antoa valko-Suomelle tai jollekin muulle sotaikäyväälle maalle.

„Daily Worker“ tiedottaa, että „skandinavialaisten työläisten kulttuuriyhdistys“ Worcesterin kaupungissa (Massachusettsin valtiossa) on vaatinut Amerikan senaatilta valko-Suomelle annettavan rahanavustuksen lakkauttamista.

Norjassa

Oslo, „Arbeideren“-lehti tiedottaa, että Norjan taantumukselliset yrittävät järjestää niin sanottua „työ“-apua valkosuomalaisille. Skandinavian työläisiä tahdotaan lähettää valko-Suomeen suomalaisten tilalle, jotka otetaan väkivallalla Mannerheimin armeijaan.

Norjaan on saapunut erikoinen valkosuomalaisten kättyri, joka kutsuu pohjoisia „veljiä“ apuun. Väräysehjojen mukaan tulisi kaikkien sotapalvelusvelvollisten saada päälystöltään lupa matkustamiseen. Norjan sosialidemokraattisten johtajien mielestä ei tämä kuitenkaan

ole esteenä „vapaaehtoisten“ lähettämisessä.

Yhdessä ammatillisen liikkeen taantumusjohtajien kanssa toimivat myöskin Norjan suuret teollisuudenharjoittajat, jotka käyttävät kaikkia kiriskeinoja pakottaakseen tehtaisaansa työskenteleviä työläisiä matkustamaan valko-Suomeen. Työttömiä houkutelaaan tämän lisäksi korkeilla työpalkoilla.

Ammattiliittojen johtajien petoksesta suuttuneet Skienin kaupungin myllyn työläiset ovat hyväksyneet päätöslauselman, jossa he lausuvat jyrkän vastalauseensa maassa harjoitetun hillittömän sota-propagandan johdosta. Päättöslauselmassa sanotaan: „Me vaadimme ehdottomasti, että agitatio vapaaehtoisten värvämisestä valko-Suomeen on lopetettava. Norja ei saa sallia aseiden ja ulkolaisten joukkojen kuljetusta alueensa kautta.“

Samantapaisen päätöslauselman on hyväksynyt kirvesmiesten ja puuseppien ammattiosasto Trondhjemin kaupungissa.

Äskettäin pidetyssä Norjan Työväenpuolueen edustajien kokouksessa Rjukanin kaupungissa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa sanotaan mm.: „Hallitusta vaaditaan mitä päättävimmän heti tekemään loppu „vapaaehtoisten“ Suomeen värväyksestä ja julistamaan selvästi, että Norja ei tule sallimaan vieraiden sotilaiden eikä aseiden ja sotatarpeiden kuljetusta Norjan kautta Suomeen. Jos on välttämätöntä, on hallituksen erikoisen lain avulla hankittava itselleen keinot estääkseen jokaisen maan puolueettomuutta vaarantavat teot.“

Ruotsissa

Tukholma. Finnbodytelakan ammattiosasto Göteborgissa on hylännyt telakan johdon tekemän ehdotuksen ylityöstä valkosuomalaisten avustamiseksi. Myöskin „Volvon“ ammattiosasto Tukholmassa on viime kokouksessaan päättänyt hylätä ammatiliiton ehdotuksen avustuksen antamisesta valko-Suomelle.

Kommunistisen Nuorisoliiton Tukholman piiri johti on äskettäin julkaissut lentolehti-

sen Suomesta. Tätä lentolehtistä levitettiin Tukholmassa suurena painoksena.

Tunnettu ruotsalainen sosialidemokraatti, eräs naisliikkeen johtohenkilöitä ja useiden vaalielinten jäsen Ruth Adler on julkaissut avoimen kirjeen puoluejohdon petturipolitiikkaa vastaan.

Todettuaan, että puolueen johtajat pyrkivät hajottamaan työväenliikkeen Adler kirjoittaa: „Kaikkia niitä, jotka eivät halua pittää sosialismin periaatteita, vainotaan, heidät karkoitetaan tehtävistään yhteiskunnallisissa järjestöissä vihollistemme iloksi. Meidän johtajamme kieltäytyvät luokkataistelusta, vaihtaa sen petturisovintoon työväenliikkeen vihollisten kanssa ulkopoliittisen vaaran verukkeella. Meillä on riistetty kaikki taistelukeinot: painovapaus, sananvapaus, ajatuksen vapaus. On saatettu voimaan lakeja, joiden nojalla jokainen meistä voidaan asettaa poliisivalvonnan alaiseksi ilman minkäänlaista puolustus-oikeutta oikeuselimiin.“

Sodanvaaralla, jota väitetään poikkeuslakien syyksi, provosoi taantumus tietoisesti. Harjoitetaan järjestelmällistä ennenkuulumatonta maailman ensimmäisen sosialistisen työväenliikkeen parjausta. Neuvostoliittoa syytetään imperialisista, jotta meidät saataisiin ajettua sotaan sitä vastaan.

Puolueettomuus on meidän hallituksemme virallinen politiikka, mutta sitä rikotaan joka päivä, joka tunti. Ne, jotka haluavat puolustaa puolueettomuuttamme, joutuvat pakkotyöhön vain siksi, että ovat rohjenneet muistuttaa siitä, ettei lapualaisten kenraalien ja Suomen taantumuksellisten asia voi olla meidän asiamme. Taantumus käyttää Suomen avustamista hyväkseen suoriutuakseen vastustajistaan. Tämä on jo johtanut siihen, että mitä uskollisimpia tovereita on erotettu työstään ja poistettu tehtävistään.“

Adler korostaa, että työnantajat käyttävät valkosuomalaisten avustamiskamppailua „mustien listojen“ laatimiseksi kommunisteista.

Lopuksi kehoittaa Ruth Adler puoluevereitaan, etteivät he alistuisi ammattijärjestön johdon työväenluokkaa hajottavan kiertokirjeen ohjeisiin.

Liettualainen lehti tilanteesta valko-Suomessa

Kaunas, 11 helmikuuta „Lietuos Shinios“-lehti kirjoittaa helmikuun 10 päivän numerossaan, että „koko Suomen armeija on siirtynyt juoksuhautasotaan. Se merkitsee sitä, että Suomella ei ole enää minkäänlaisia reservejä. Huolimatta liittolaisilta saadusta avusta on maan taloudellinen asema vaikea. Suomen armeijasta on taistelu-

henki kadonnut, sotilaat ovat nähtyneet yhtäjaksoisesta rintamalla olostä. Tämä taisteluhengen katoaminen on jatkuva ilmiö mannerheimiläisessä armeijassa. Suomalaisten sotilaiden voimat ovat ehtyneet. Tämän ymmärtävät mannerheimiläiset hyvin ja siksi he koettavatkin täydentää reservejään ulkomaalaisilla vapaaehtoisilla.“

Neuvostoliitto — kirjoittaa lehti edelleen — ei kannata sitä, että Suomessa käytäisiin salamannopeata sota, sillä tällainen sodankäynti merkitsee Suomen tuhoa. Neuvostoliitto tahtoo, että Suomi jäisi riippumattomaksi maaksi eikä olisi ulkolaisten valtioiden hyökkäysasemana taistelussa Neuvostoliittoa vastaan.

VALKO-SUOMI LOPPUNSA EDELLÄ

Päivä päivältä kasvaa tyytymättömyys valko-Suomen asukkaiden ja sotilaiden keskuudessa. Viime aikoina on karkulaisuus valko-suomalaisesta armeijasta saanut joukkoluonteeseen. Tästä syystä ovat valko-suomalaiset vallanpitäjät antaneet määräyksen „pidättää ja tarkastaa kaikki kutsuntaiässä olevat henkilöt, huolimatta siitä, kanta-atko he sotilaspukua tai ei, jos he ilmaantuvat muille alueille kuin missä heidän osastonsa sijaitsevat.“

Tästä huolimatta pääsee ulkomaille yhä useammin pujahtamaan tietoja siitä Suomen porvariston pakokauhusta, jonka vallassa se turvautuu kaikenlaisiin temppuihin päästäkseen Ruotsin rajalle.

„Kotiasioiden järjestäminen“ verukkeella Mannerheimin „isänmaanystävä“ matkustavat Ruotsiin, ottaen kuitenkin ennakolta mukanaan koko pääomansa ja kaikki kalleutensa. Kuten valkokaartilainen lehti „Abo

Underrättelser“ kirjoittaa, on poliisi antanut määräyksen „tarkastaa paikasta toiseen matkustavien kansalaisten mukanaan kuljettamat matkatavarat“ ja „estää rahan sekä arvopapereiden viemisen ulkomaille“. Mutta tuskinpa poliisi suurten herrain rahan-kuletusta estää.

Valko-suomalaisten rahasiat narisevat kaikissa liitoksissaan. Täyttääkseen lahaa rahakassansa mannerheimiläiset vallanpitäjät rasittavat väestöä ylivoimaisilla veroilla, keräyksillä ym. Valko-suomalainen lehti „Suomen Sosialidemokraatti“ on julkaissut kirjoituksen otsikolla „Maksettu vuokra on kodin turva“. Tämän „tunnuksen“ varjolla valko-suomalaiset vallanpitäjät antavat määräyksen siitä, että evakuoituvat asukkaat ovat velvollisia maksamaan asuntovuokransa.

Näin ollen väkipakolla asunnostaan häädetyt asukkaat, joilla ei ole toimeentulomahdollisuutta, ovat joutuneet uuden ilkeikään koh- teeksi.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI..

(alku 3 siv.)

parooni frederiksit ja benkendorffit olivat järjestäneet „soturin“ palvelemaan rauhalliseen hovin virastoon: Siellä oli mukavampaa, vaarattomampaa ja hauskeempaa kuin Mandshurian lakeuksilla. Vuodet kuluivat. Lokakuun vallankumous teki lopun tsarismista. Muiden palkkakäytörien lailla Mannerheimkin pakeni yhtenä ensimmäisistä hukkuvasta laivasta.

Meidän kansamme avulla sai Suomi näihin aikoihin valtiollisen riippumattomuutensa. Asettautuen Euroopan alkoi vapaaherra Mannerheim etsiä uusia isäntiä, kehittää hyökkäyssuunnitelmaa punaista Pietaria vastaan Suomen puolelta. Mutta sitä varten täytyi ennen kaikkea hukuttaa veriin Suomen vallankumous.

Sitä varten ei tarvittu kovin paljon: pari brigadia. Pyöveli oli saatavissa — samainen Mannerheim venäläisen kenraalin arvossa. Hän ryhtyi Suomen työläisten lahtajaksi.

Vuoden 1918 lopulla teki

Mannerheim kaupat englantilaisten kanssa.

Suomen puutavaraa alettiin viedä entistä enemmän Englantiin. Hinnat olivat mitä halvimmat. Työvoimahan oli Suomessa niin halpaa! Tietysti ei ketään näistä herroista kiinnostanut se, mitä tämä maksoi Suomen työtätekeväälle kansalle. Tähän aikaan vapaaherra Mannerheim oli huvittelemassa itse mielestään „ansaitulla“ lomalla Ranskan Rivieralla, kylpylässä Välimeren rannikolla. Vapaaherra „ansaitti“ siihen aikaan hankinnoilla ja murhilla.

Ja nyt on taas, kuten neljännesvuosisata sitten, syntynyt imperialistinen sota. Tykit jyskivät ja propellit surisevat. Joka päivä valtaa sota yhä uusia alueita ja maita. Englantilais-ranskalaisilla kapitalisteilla oli käytettävissään palvelushaluinen vasalli — valkoinen Suomi luotettavine palvelijoineen mannerheimineen, tannereineen ja erkkoineen. Sodanlietsojat halusivat luoda lujan tukikohdan uhkaamaan punaista Leningradia. Kuka sitten, jos ei Suomen työtätekevän kansan koeteltu pyöveli, kukapa, jos ei vapaaherra Mannerheim olisi ollut valmis täyttämään tätä likaista tehtävää! Ja tämä 70-vuotias keplottelija ja palkkarinki ryhtyi taas peliin. Se ei kuitenkaan tule hänelle onnistumaan. Huonosti päättää vapaaherra päivänsä... Mutta Suomen kansa silloin hengittää vihdoin vapaaasti...

TOIMITUSKUNTA.

Tärkeä tiedotus Suomen armeijan sotilaille

Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaille ovat julkaisseet Suomen armeijan sotilaille osotetun tiedotuksen, jolla on nyt ratkaisevan tärkeä merkitys.

Tässä tiedotuksessa on viisi pääkohtaa. Ensiksi siinä paljastetaan se Helsingin hallitusherrain uskottelu, että muka Suomen armeijan taistelu on välttämätön maan vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi. Tuollainen uskottelu on tunnotonta Suomen sotilaiden pettämistä. Sil-
lä Neuvostoliitto ja sen Punainen armeija täysin kannattavat Suomen vapautta ja riippumattomuutta. Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa Suomen armeijan sotilaille sanotaankin:

„Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-alueitanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.“

Toiseksi tässä Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa sanotaan selvästi sekin, mitä Suomen suuren naapurikansan taholta todella Suomen suhteen halutaan. Se selviää seuraavista lauseista:

„Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksia ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.“

Kolmanneksi Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa osotetaan yhtä selvästi sekin, minkä asian vuoksi Suomen armeijan sotilaat on pantu sotimaan ja äärettömiä uhreja kantamaan: ei kotimaan vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Siitä on kysymys eikä mistään muusta: Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan vallasta. Tuo herraskopla se oli, joka ensin juonillaan aikaansai rikollisen sodan suurta Neuvostoliittoa vastaan. Ja oman valtansa säilyttämiseksi tuo sama hallituskopla ajaa surman suuhun Suomen sotilaita, pakottaa Suomen kansan näkemään nälkää, estää sadattuhannet kansalaiset hoitamasta taloustehtäviään ja aiheuttaa hävitystä koko kansantaloudessa. Ainoastaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi pakotetaan kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia vuodattamaan verensä, uhraamaan henkensä.

„Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?“ kysytään Punaisen armeijan julistuksessa.

Selvää on, että ne eivät ole sen arvoiset. Mitä pikemmin nuo sotahullut herrat syöstään, sitä parempi Suomen

kolmanneksi osoitetaan Punaisen armeijan julistuksessa Suomen armeijan sotilaille, että joka tapauksessa on sodan jatkaminen Suomen valtaherrain puolelta toivottavaa. Suomen kansan kieltoivat, on häviöön

„Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sil-
samaankin kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvikeservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä leijumään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.“

Niin sanotaan Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa, ja että se on täyttä totta, sen tietävät hyvin rintamalla olevat Suomen armeijan sotilaat, erityisesti Karjalan kannaksella, missä Punainen armeija parastaikaa suurella menestyksellä murtaa Suomen armeijan lujinta linnaa. Kun kerran Karjalan kannaksenkin varustuslinja, jota Suomen hallitus oli niin monta vuotta rakennuttanut ulkolaisten imperialistien ohjauksella, murtuu nyt murtumistaan Punaisen armeijan rynnistyksen edessä, niin on selvää, että Suomen armeijalla on muillakin rintamilla auttamaton tappio edessä. Suotta saavat Suomen armeijan sotilaat vertaan vuodattaa ja äärettömiä uhreja kantaa!

„Siis teidän oman etunne vuoksi“ — niin sanovat Punaisen armeijan sotilaat Suomen armeijan sotilaille — „lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa“.

Tämä johtopäätös on viides eli viimeinen pääkohta Punaisen armeijan sotilaiden suuriarvoisessa julistuksessa Suomen armeijan sotilaille.

„Lopettakaamme verenvuodatus“, — sanotaan siinä, — ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto Otto Kuusisen johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!“

Näin julistavat Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaat. Tämän erinomaisen julistuksen jokainen lause ja sana huokuu syvää, vilpittöntä ystävyyttä meidän kansaamme ja erityisesti Suomen sotilaita kohtaan. Se on sosialistisen maan soturien ylevä käden ojennus tulilinjan yli. Se viittaa ja avaa kansallemme pelastuksen tien siitä turmion kuilusta, johon Mannerheimit, Rydit ja Tannerit sen syöksivät ulkolaisten imperialistien yllytyksestä.

Levittäkää kaikkialla Suomessa tietoa tästä Punaisen armeijan sotilaiden arvokkaasta julistuksesta, erityisesti armeijan keskuudessa. Ja jokainen Suomen armeijan sotilas harkittakoon tarkasti nyt edessä-olevoin ratkaisevoin taistelujen aattona, kannattaako antaa henkensä Mannerheimin, Rydin ja Tannerin konkurssihallituksen puolesta, vai eikö ole jo aika päättävällä esiintymisellä tehdä turhasta verenvuodattuksesta loppu.

Joka tapauksessa tulee Punainen armeija voittamaan sekä Suomen Kansanhallitus ja sen johtama suomalainen Kansanarmeija tulee pian marssimaan Viipuriin ja sitten Helsinkiin.

Suomen armeijan sotilaille ja upseereille!

Valko-Suomen sotahullut hallitusherrat ovat uskoneet sotilaiden kohtalon upseerien käsiin. Upseereilla on valta tappaa tai tapattaa teidät, sotilaita, koska hyväksitte heidät.

Mutta mitä ovat nämä upseerit miehiltään? Useimmat heistä ovat vihattuja sotilaita keskuudessa. Eikä se ole ihmeäkään, sillä he ovat nähtävästi olevansa herrasroistoja, jotka halveksivat työläisiä ja alenpoikaissotilaita, tahoivat näyttää heille mahtiaan ja nauttivat siitä, kun saavat pahoinpidellä sotamiehiä. Nuo herrasroistot ovat niitä, joita Suomen työtätekevä kansa on vuodesta 1905 alkaen nimittänyt LAHTAREIKSI heidän petomaisuutensa takia.

Suomen valkoisen armeijan ylimmässä johdossa istuvat sellaiset päälähtarit kuin ruotsalaissyntyinen Venäjän tsaarin kätyri Mannerheim, ikkooäläläishuligaani Wallenius ja kylmästi laskeskeleva upseeripeto Österman, ymmärrä samantlaisia.

Tämä ei tietenkään merkitse, että kaikki Suomen armeijan upseerit olisivat roistoja ja lahtareita. Ne reippaat sotapojat, jotka ovat jo siirtyneet valkoisesta armeijasta Suomen Kansanarmeijan puolelle, ovat selittäneet, että on siellä valkoisen armeijan upseerien, varsinkin reserviupseerien joukossa ihmisiä, jotka kohtelevat siivosti yksinkertaisia sotilaita; ovatpa joitkut heistä tyytymättömiäkin pahimpien lahtareiden johtoon, ymmärtäen, että sodan jatkaminen Neuvostoliittoa vastaan on mieletöntä ja maamme elinretujen kannalta turmiellista seikkailua.

Kullakin upseerilla on nyt edessäolevina ratkaisevina päivinä tilaisuus näyttää, tahtovatko he olla kansan puolella, vai kansan sortajien puolella. Pelkkiin sanoihin ei kansa tule tilinteon päivänä uskomaan. Se tulee vaatimaan selvyyttä siitä, ketkä upseerit taistelivat viimeiseen saakka lahtarivallan puolesta ja ketkä jättivät eräänlaiset lahtareista. Jos he nyt ajattelevat, että heidän on jätettävä lahtarivallan ja auttavat sotilaita vapautumaan lahtarivallan valloinnasta, niin sillä he voivat parhaiten palvella kansansa asiaa. Eikä kansamme tule tällaisia upseereja tuomitsemaan, vaan pitämään arvossa.

Mutta muuten on heitä kohdeltava lahtareina, vaarallina kansan vihollisina.

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 15 päivän kuluessa jatkui meidän joukkomme menestyksellinen toiminta Karjalan kannaksella edelleen. Vihollinen perääntyy rintamalta kärsien suuria tappioita ja jättäen jälkeensä aseita ja sotavarusteita. Meidän joukkomme lähestyvät Kämärän asemaa.

Helmikuun 15 päivänä meidän joukkomme valtasivat 53 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 21 rautabetonista tykistövarustusta.

Muilla rintaman osilla oli helmikuun 15 päivän kuluessa tiedustelujoukkojen toimintaa ja useissa piireissä jalkaväki-osastojen yhteenottoja.

Ilmavoimamme suorittivat menestyksellisiä taistelulentoja vihollisen sotajoukkoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 6 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 16 päivän kuluessa jatkui Karjalan kannaksella sotavoimamme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen yritti järjestää vastahyökkäystä meidän osastojamme vastaan, mutta kärsi suuria tappioita ja tuli lyötyä hajalle kaikilla rintama-alueilla. Meidän osastomme ovat valloittaneet Leipäsuon ja Kämärän rautatieasemat.

Tämän päivän kuluessa meidän sotavoimamme valtasivat 22 puolustuslinnaketta, joista 2 rautabetonista tykistövarustusta.

Meidän joukkomme seitsemän päivää kestäneen hyökkäyksen aikana valloittamalla alueella vihollinen on menettänyt 420 konekivääriä ja 170 tykkiä.

Muilla rintaman osilla oli tiedustelutoimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväki-osastojen yhteenottoja.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 5 vihollisen lentokonetta.

Suomen maamies vapautuu kartanonherrojen sorrosta

Suomen suurilla kartanonherroilla on hätä kädessä. Seuraten miljoonamies Väinö Tannerin esimerkkiä, tämän puolustellessa "oikeuttaan" siihen toistatuhatta hehtaaria käsittävään kartanoon, jonka maista hän itse ei ole koskaan muokannut, kaikki muutkin kartanonherrot, joilla on suuria herraskartanoita hallussaan, katsovat kauhulla Suomen Kansanhallituksen julistukseen. Suomen maataloustyöläisiä ja työtätekeviä talonpoikia riistäneitä herrasmiehiä kammottaa erikokoisesti Kansanhallituksen julistuksen se kohta, jossa sanotaan, että Kansanhallituksen tehtävien joukossa on

"suurtiloja omistavien kartanoherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen, sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille".

Kartanoherrat tietävät, että Suomen talonpoika ei ole koskaan hyväksynyt hänen esi-isiltään ryöstettyjen maiden muuttamista laiskojen sortajaherrojen tulolähteeksi. Mannerheimit, kalliot ja tannerit ymmärtävät, että maan pakkoluovuttaminen kartanoherrilta, jotka eivät sitä itse koskaan ole viljelleet eivätkä tahdo viljellä, vastaa erikokoisesti tilattoman maaseutuväestön ja myöskin koko työtätekevän talonpoikaiston toivetta. Sotaseikkailulle lähteneet marssit ovat täysin selvillä siitä, että maan työväestö, maaseutun tilat väki ja talonpoikaisto kokonaisuudessaan ei halua käyttää sotaa kartanoherrojen maiden puolesta. Siksi nämä herrat koettavat salata Suomen kansalta sen selvän tosiasian, että valko-Suomen raharuhjainden nykyinen sota Neuvostoliittoa ja Suomen Kansanhallitusta vastaan on samalla sotaa kartanoherrojen puolesta maan kyntäjiä, Suomen talonpoikia vastaan. Vieläpä he sotapropagandassaan koettavat selittää, että maakysymys Suomessa on jo aikaa sitten muka järjestetty oikeudenmukaisesti!

Rukoillessaan apua ulkomailta Suomen kartanoherrat menevät tässä propagandassaan nauttavuuksiin asti.

Mitä pitempi matka johonkin maahan on, sitä kauniimpi satuja Suomen maanomistussuhteista herrat siellä koettavat levittää. Esimerkiksi Yhdysvalloissa ilmestynyt tannerilaisten lehtipahanen, jonka nimi on "Raivaaja" ja jonka toimittajana on ollut tunnettu petturi Oskar Tokoi, koettaa uskotella, että Suomessa ei ole lainkaan "maaparooneita" eli kartanoherroja! Kartanoherrat ovat muka vain Kansanhallituksen keksintöä. "Suomen maataloustyöläisiä" on lähes kokonaan pikkuviljelijäväestöstä, todistelee tämä lehtipahanen ja lisää vielä, että "Kuusinen ja hänen hallituksensa nyt uhkaa kollektivisoida näiden pienviljelijöiden omalla työllään viljelyskuntaan saattamat maat, joista he hankkivat itselleen elatuksensa..."

Suomen kartanoherrain etuja ajava "Raivaaja"-lehti näkyy todellakin olevan uusien urien raivaaja valehtelemisen alalla! Sillä seikkalla, että Suomen maataloustyöläisväestö on enemmistöään pienviljelijäväestöstä, se koettaa peittää sen kaikille tunnetun tosiasian, että pienilukuinen kartanoherrojen ja suurtilanomistajain joukko, joka ei itse viljele maata, omistaa satoja tuhansia hehtaareja maata, jota se viljelyttää vieraalla työvoimalla. Mutta totuus ei pala tulesakaan, kuten suomalainen sananlasku sanoo. Ja vaikkapa Suomen kartanoherrat "Raivaajansa" avulla levittävät ulkomaiden sanomalehdille tietoa, ettei heillä ole olemassakaan, niin heidän omat tilastoluvut, jotka on julkaistu tilastollisissa vuosikirjoissa, peruuttavat nämä väheet. Niistä näkyy, että Suomessa on 827 suurtilanomistajaa, joilla jo pelkkää peltoalaa on yhteensä kaksi kertaa niin paljon kuin 77.162 kääpiötilallaisella, joilla on kullakin peltoalaa vain 0,25—2 ha. Näillä pienten peltojen viljelijöillä on maata yhteensä vain 72.473 ha, mutta mainitulla suurtilanomistajien ryhmällä on yksistään peltoalaa 136.937 ha, ja muuta maata, niittyä ja metsiä vielä monin kerroin enemmän.

Suomen Kansanhallitus on luvannut pakkoluovuttaa nuo suuret herraskartanojen maat.

Ja se tekee sen lupauksensa mukaisesti kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen.

"Raivaajan" jaarittelu siitä, että Kansanhallitus muka uhkaa kollektivisoida pienviljelijäin tilukset, on tietysti silkkaa valetta. Päinvastoin, jokainen tietää, että Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksessa on tästä asiasta nimenomaan sanottu seuraavaa:

"Pienviljelijät ja kaikki muu talonpoikaisväestö! Älkää uskoko herrain valetta, että teitä muka uhkasi nyt maiden ryöstö tai talouksien yhteenliittäminen (kollektivisointi). Ei kukaan uskalla koskea teidän maihinne! Ei kukaan uskalla pakottaa teitä perustamaan kollektiivitalouksia! Päinvastoin, työväenluokka pyrkii ottamaan pois maat suurilta kartanoherrilta ja luovuttamaan ne talonpoikaisviljelijöille. Työväenluokka tahtoo elää sovinnossa, liitossa ja yhteistyössä maan laajan talonpoikaiskansan kanssa. Ja ainoastaan siinä tapauksessa, että nämä kaksi maan tärkeintä tuottavaa luokkaa ovat vakaassa liitossa keskenään, ottaen huomioon toinen toisensa edut, tulee kansanvaltainen valtiojärjestys seisomaan varmalla pohjalla".

Suomen talonpoikaisto pääsee nyt vihdoinkin vapautumaan valkoisen vallan puristuksesta, kapitalistisista ja pankkierrojen ja kartanoherrojen ikeestä. Se seikka, että nämä sotaseikkailulle läheneet herrat nyt rukoilevat apua ulkomailta koettavat kieltää oman olemassaolonsa, ei vaikuta historian kulkuun. Mutta siitä nuo herrat voivat olla varmat, että heidän heruutensa, joka on ollut ankara viitsaus koko Suomen kansalle, on nyt päättymässä. Sitä mukaa kuin ulkomaisten imperiaalistien Suomeen rakennuttama Mannerheimin linja murtuu, pakenevat muiden kansansortajien mukana myöskin kartanoherrat. Liitossa työläisten ja työtätekevän sivistyneistön kanssa Suomen talonpoika pääsee isännäksi omassa maassaan.

SOTILASTOVEREILLENI!

Minä entinen Suomen armeijan korpraali en halunnut taistella omia veljiäni, venäläisiä työläisiä ja talonpoikia vastaan ja siksi antauduin vangiksi Punaiselle Armeijalle.

Sodan Neuvostoliittoa vastaan aloittivat rahavallan ministerit ja kenraalit, sillä nämä kapitalistit ja kartanoherrat etsivät sodasta voittoa itselleen ja englantilais-ranskalaisille imperialisteille. Meidän veremme, äitiemme ja vaimojemme kyynelvet he yrittävät muuttaa kullaksi ja rikkaudeksi.

On itsestään selvää, että meille työläisille ja talonpoijille sota merkitsee hävitystä ja kurjuutta, köyhyyttä ja kuolemaa.

Rauhan tuo kansallemme Punainen Armeija. Se tuo Suomen kansalle vapauden ja kuoleman niille, jotka ovat käyneet kauppaa synnyinmaalamme.

Neuvostovastainen sota on rikollinen. Sitä vastaan on meidän noustava. Se on muutettava kapitalistien, kartanoherrojen ja lahtariupseerien vastaiseksi sodaksi.

Mannerheimiläiset verenhimoiset pyövelit toittavat loppunsa edellä kansallemme: Punainen Armeija tuhoaa suomalaisen kulttuurin, hävittää Suomen itsenäisyyden.

Näin voivat toittotaa vain emälahtarit, jotka karkoittavat omaisemme pois kodestamme, polttavat talomme ja tuhoavat kansamme omaisuutta.

Punainen Armeija on tullut auttamaan Suomen kansaa, sen Kansanhallitusta ja Kansanarmeijaa. Punaisella Armeijalla ei ole valloituspyrkimyksiä. Suomen itsenäisyys säilytetään.

Sotilastoverit! Miksi siis taistelette Punaista Armeijaa vastaan? Miksi ette lopeta rikollista sotaa ja miksi vuodatatte turhaan kansamme verta?

Sotilastoverit! Kääntäkää aseenne mannerheimiläisiä sotahulluja vastaan! Siirrykää Punaisen Armeijan puolelle!

Näin saavutatte pikemmin rauhan ja pelastatte henkenne. Meitä kaikkia tarvitaan uuden Suomen rakentamisessa. Alas rahavalta ja sen rengit, lahtariupseerit — kaikki ne, jotka yrittävät myydä maamme ja henkemme ulkolaiselle imperialismille.

Sotilastoverini! Vaatikaa rauhaa! Vaatikaa veljeystiliiton luomista Suomen ja Neuvostoliiton kansojen välillä! Vaatikaa kansojemme keskinäistä ystävyyttä!

Entinen Suomen armeijan korpraali
Eino Oinas.

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT! Arvioikaa asemanne ja tehkää ensi tilassa päätöksenne. Varokaa auttamasta Mannerheimien toivotonta sotaseikkailua. Ei se kumminkaan mitään hyödyttäisi, — itsemme vain saattaisitte turmioon. Saatte nähdä, että Suomen pikkukenttien vastarinnasta tulee lyhyt loppu.

Älkää uskoko, sotilaat, virallisia valheita "isänmaan puolustuksesta". Ei isänmaata, vaan Erkon ja Mannerheimin sotaseikkailupoliittikka teidät on pantu puolustamaan. Ei suuri Sosialistinen Neuvostoliitto pienen Suomen alueita anastaa tahdo. Kun vaan Suomen puolelta lopetetaan vihan politiikka ja Neuvostoliiton turvallisuuden vahingoittaminen, niin Neuvostohallitus takaa Suomelle ei ainoastaan rauhan, vaan myöskin täyden riippumattomuuden ja sen alueiden koskemattomuuden.

Älkää uskoko semmoisia valheita, että Erkon ja Mannerheimin hallitus muka sotisi "kansan vapauden" puolesta. Tämä hallitus itse on hävittänyt kansan vapauden ja pelkää nyt, että Punainen Armeija auttaa Suomen työtätekevää kansaa valloittamaan käsiinsä vallan ja vapauden. Ei kansan puolesta, vaan kansan sortajain puolesta teidät, sotilaat, on nyt lähetetty rintamalle.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta)

Rumanialainen aikakauslehti paljastaa englantilais-ranskalaisen blokin toimintaa Suomessa

Bukarest. Taloudellis-poliittinen aikakauslehti "Viaca Romanesca" (Rumanian elämä), joka ilmestyy Mihail Raljin ja Vishojanun toimittamana, julkaisi tammikuun numeronsa sotatuutisten osastossa kirjoituksen: "Venäläis-suomalainen selkkäus". Kirjoituksen on kirjoittanut Nikolau (salanimi). Maan yleiseen mielipiteeseen teki kirjoitus suuren vaikutuksen. Se oli erittäin epämieluisen Rumanian yleisesikunnalle.

Kirjoittaja sanoo: "Yrityksemme antaa arvion sotatoimista ja mahdollisesta ratkaisusta."

Suomen maantieteellis-strateginen asema oli erittäin vakava Europan sodan alkaessa. Päättäväisyys, jota Neuvostoliitto osoittaa sen olotilan poistamiseksi, joka muodostaa sille pysyvän vaaran, pitää yhdistää useihin seikkoihin, jotka liittyvät niihin poliittis-strategisiin puitteisiin, joissa Suomen valtio on. Suomi, joka taistelee Neuvostoliittoa vastaan, on saksalaisten sotajoukkojen muodostama Englannin ja Ranskan avulla. Tällainen suurten valtioiden "veljeys" muodostui sen vuoksi, että ne kaikki olivat silloin

liitossa Neuvosto-Venäjään vastaan. Ne muodostivat Suomen hyökkäyskenttään Neuvosto-Venäjään vastaan. Vuoden 1939 loppuun asti Englannin ja Ranskan yleisesikunnat pitivät Suomea holhouksensa alla. Kenraali Gort, Englannin armeijan ylipäällikkö, oli Suomen armeijan järjestäjä. Englannin yleisesikunta lähetti Suomeen parhaita voimiaan. Niin sanottua "Mannerheimin linjaa" kutsutaan täten virheellisesti. Se on englantilaisen kenraali Kirken kätten työtä.

Kirjoittaja paljastaa yksityiskohtaisesti englantilaisten imperialistien vaikuttimet ja tarkoituksiperät. Hän kirjoittaa: "Eroituksiksi muista Europan maista on Neuvostoliitto riittävän turvattu ei vain maan puolelta, vaan myös ilmasta sentähden, että sen kaikkein

suurimmat teollisuuskeskukset ovat kaukana rajoista. Neuvostoliiton turvamuurissa on vain yksi aukko — Leningradin alue. Sen asema on kokonaan toinen. Ei mikään muu Europan maa olisi pannut niin uhkaavan vaaran alaiseksi sellaista suurta teollisuuskeskusta kuin Leningrad 3 1/2 miljoonaisine väestöineen, johon on keskitetty huomattava osa maan konevaltuutannosta. Erään englantilaisen lukijan "New Chronicle"-lehdelle lähettämässä kirjeessä on oikein huomautettu, ettei ole vaikea ymmärtää, mitä Englanti teki, jos Irlannin vapaavaltio kutsuisi maahan ulkomaalaisia sotilaisasiantuntijoita, tahi mitä teki Ranska, jos Saksa alkaisi varustaa Belgian satamia, vaikkapa Belgian hallituksen suostumuksella. Englannin

yleisesikunta on omalla toiminnallaan selvästi osoittanut tarkoituksensa lujittaa mahdollisuuden mukaan suomalaista astinlautaa, jonka avulla se voisi aina harjoittaa voimakasta painostusta Leningradia vastaan. Moskovan toimenpiteitä voitiln odottaa. Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton välisen keskustelujen aikana, joiden olisi pitänyt johtaa sellaisen sopimuksen tekoon, joka olisi taannut kollektiivisen turvallisuuden ja kyennyt säilyttämään rauhan, ei Chamberlainin hallitus suostunut luopumaan strategisista asemistaan Itämeren maissa, joiden asemien päämäärä oli tietysti Leningradin alue. Senkä tämän kieltäytymisen seurauksena että muistakin sivistä sopimusta ei voitu allekirjoittaa. Rauhan perusta oli rikottu ja Neuvostoliiton johtajien

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

RUOTSI

Tukholma, 14 helmikuuta. Malmön kaupungin sosiaalidemokraattisen järjestön johto on eroittanut puolueesta tunnetun sosiaalidemokraatin Magnus Nilssonin siitä syystä, että hän on julkaissut kommunistisessa lehdessä kirjeen, jossa puolustaa Neuvostoliiton toimenpiteitä.

Eroittamisen jälkeen Nilsson kääntyi Malmön sosiaalidemokraattisen järjestön puoleen kirjellä, jossa lausui:

„Sosialidemokraattinen lehdistö on jatkuvasti parjannut Neuvostoliittoa yrittäen sälyttää sen niskoilta synn Suomen tapahtumista. Sodasta pohjoisessa kantavat vastuun ne, jotka vastasivat kaikkiin Neuvostoliiton ehdotuksiin ehdottomasti „ei“. Ruotsin sosiaalidemokraattinen lehdistö tuki myöskin Suomen itsepuolustusta neuvotteluissa Neuvostoliiton kanssa ja suosi sen provokatoorista kantaa. Neuvostoliiton on puolustettava rauhaa, turvattava asemansa ja autettava luokkaveljiä vapautumaan imperialistisesta sorrosta lujuuttaakseen rauhan asiaa. Tällä kertaa tapahtuukin näin. Tämän vuoksi Ruotsin taantumuksellisten apu-mannerheimiläisille myötävai-kuttaa vain sotatoimien jatku-miseen Suomessa ja lisää Suomen kansan kärsimyksiä.

Jos tällaisia kiistämättö-mään totutteen perustuvia esiintymisiä pidetään rikokse-na sosiaalidemokratiaa vastaan, niin silloin puolue lakkaa ole-masta demokraattinen enkä minä enää halua kuulua siihen.

Puolustaessaan Suomen kansaa sosialismia rakentava Neuvostoliitto lujuuttaa rauhan asiaa ja tätä tosiasiaa minä en koskaan tule kieltämään.”

YHDYSVALLAT

New-Yorkista ilmoitetaan: Baltimoren ammatillinen neuvosto on äskettäin hyväksynyt päätöslauselman, jossa se varottaa myöntämästä minkäänlaisia lainoja Mannerheimin hallitukselle. Terästeolisuustyöläisten järjestelyko-mitea Clevelandissa (Ohio) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa vastustetaan lainojen myöntämistä sotaakäyville maille, oli lainojen muoto mikä hyvänsä. Päätöslausel-massa vastustetaan Amerikan osallistumista Europan so-taan, tapahtui se sitten rahall-issessa, taloudellisessa tai so-tilaallisessa muodossa.

Suuri joukko Cincinnatiin kaupungin (Ohio) huomattavia kansalaisia on lähettänyt siellä asuville kongres-sin (parlamentin) jäsenille yhteisen kirjelmän, missä he lausuvat päättävän vastalau-seensa Mannerheimin halli-tukselle aiottujen sotailainojen johdosta. Allekirjoittajina on tunnettuja pappeja, opettajia, naisten rauhanjärjestöjen joh-tohenkilöitä, lääkäreitä ja am-matillisen liikkeen johtajia.

New York, 13 helmikuuta.

Tunnettu neekerikirjailija Richard Right on antanut lau-sunnon, jossa hän sanoo, että Imperialistiset vallat yrittävät käyttää keppihevo-senaan Suomen tapahtumia laajentaakseen sotaa. „Eng-lanti ja Ranska, — sanoi Right — jotka pitävät suun-natonta ihmismäärää ikeensä alla, ovat viimeisten 20 vuo-den aikana rahoittaneet Suo-messa rakennetut linnoitukset Neuvostoliittoa vastaan”.

Tuomien Hooverin komi-tean toiminnan valko-Suo-men avustamiseksi, Richard Right lausui, että varojen ke-räyksen asemesta valkosuo-malaisille on parannettava neekerien, nuorison ja työt-ömlen asemaa tässä „niin sanotun demokratian” maassa.

ENGLANTI

Lontoo, 14 helmikuuta. Työ-väenpuolueen alemmissa jär-jestöissä on havaittavissa suurta tyytymättömyyttä puolueen johtajien politiikkaan, jotka yrittävät valmistella interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Erittäin kuvaavaa on tässä suhteessa muutama päi-vä sitten Sheffieldissä (yksi suurimmista Englannin sota-teollisuuskeskuksista) kokoon-tunut Työväenpuolueen länsi-Yorkshiren järjestön piirikon-ferenssi.

Konferenssissa esiintyi eräs huomatuimmista Työväenpuolueen johtajista Herbert Morrison, kehoittaen tukemaan Europan imperialistista sotaa ja ylistellen kaikin tavoin valkosuomalaisen päämiestä, Mannerheimiä. Konferenssin edustajat keskeyttivät useita kertoja Morrisonin puheen vi-hamielisillä välihuomauksil-la. Suurin osa edustajista — yksitoista kolmestatoista — esiintyi Työväenpuolueen toi-meenpanevan komitean poliitiikkaa vastaan. Eräs edusta-jista kysyi Morrisonilta: „Mil-loin Työväenpuolueen johto aikoo alottaa taistelun kapitalismia vastaan?” Morrison vastasi: „Me käymme sitä joka päivä”. Tämä vastaus otet-tiin kokouksessa vastaan äänekkäällä naurulla.

TANSKA

Köpenhamina, 13 helmikuuta. Kuten „Arbejderbladet” tiedottaa, kokoontui Köpen-haminassa Tanskan satama-työläisten ammattiliiton kokous. Kokoukseen esittivät vastalauseensa valkosuomalai-sille, englantilais-ranskalaisten imperialistien kätyreille annettavaa avustusta vastaan sekä tervehtivät lämpimästi Suo-men kansaa ja sen Kansan-hallitusta. Osoittaen, että Tanskan taantumuksellinen lehdistö käy valheikkapailua Neuvostoliittoa vastaan, kokouksen osanottajat vaativat hallitusta ehkäisemään tällai-set taantumuksen hyökkäyk-set. Päätöslauselmassa esite-tään myöskin vastalause Tan-skan ammattijärjestön johdon taantumuksellisia yrityksiä vastaan muuttua ammatilliset järjestöt työläisten värväys-järjestöiksi valko-Suomen so-tateollisuutta varten.

NORJA

Oslo, 13 helmikuuta „Morgenbladet” on julkais-sut seuraavan tiedoituk-sen: „Osloin kaupunginvaltuuston hallinto on tehnyt päätöksen, jonka mukaan kai-kilta kunnantyöläisiltä ja toimitsijoilta pidätetään 6 kruunua 50 äyriä kuukausi-palkasta valko-Suomen avus-tamiseksi.” Kuten lehti tie-dottaa, on tämä päätös he-rättänyt tyytymättömyyttä työläisten ja toimitsijain kes-kuudessa. Heidän mielestään ei kaupunginvaltuustolla ole mitään oikeutta päättää tä-mäntuotoisista työpalkan pi-dätyksistä.

Porvarillinen „Morgenbla-det”-lehtikin, joka joka päivä vaatii valko-Suomen avusta-misen voimistuttamista, on pakoitettu toteamaan, että tä-mäntuotoisista työpalkan pi-dätyksistä.

Molden (Norja) rakennus-työläisten ammattiosasto on yksimielisesti päättänyt erota Norjan Työväenpuolueesta, johon se tähän mennessä ko-konaisuudessaan on kuulunut. Kaikilla äänillä yhtä vastaan päätti sama ammattiosasto lähettää takaisin ammattiliiton kirjelmän osanotosta Mannerheim-keräykseen. Samanlaisen päätöksen on tehnyt saman paikkakunnan valajien ammat-tiosasto kaikilla äänillä yhtä vastaan.

JUGOSLAVIA

Jugoslovanian kirjatyönteki-jäin liiton äänenkannattajassa julkaistiin äskettäin Suomen kysymyksestä kirjoitus, jossa mm. sanotaan:

„Suomen hallitus ei tahto-nut työskennellä kansansa hy-väksi, vaan jatkoi Neuvosto-liitolle vihamielistä politiik-kaansa. Cajanderin hallitus osoittautui olevan leikkikal-lu Englannin ja muiden maiden taantumuksellisten ainesten käsissä, jotka määräsivät sen harjoittamaan Neuvostoliitolle vihamielistä politiikkaa. Suo-men armeijan johtoon jäi taantumuksellinen kenraali Mannerheim, joka jatkoi van-haa provokatiopolitiikkaansa Neuvosto-Venäjää vastaan. Suomen hallitus johti maan talouden rappioon, ei ottanut oppia Puolan kohtalosta eikä astunut Liettuan ja Latvian tietä... Se on ansainnut koh-talonsa...”

„Novaja Rjetsh”-lehdessä julkaistiin äskettäin erään Wi-rovitzassa pidetyn vuokra-laiskokouksen lähettämä kirje, jossa sanotaan mm. seuraavaa: „Me tiedämme varmasti, että Suomen armeija ei halua taistella Punaista Armeijaa vastaan, vaan että se on pa-koitettu siihen Suomen, Eng-lannin ja muiden maiden por-variston etujen tähden. Suo-men kansa näkee Punaissessa Armeijassa vapauttajansa eikä ortajaansa...”

Espanjan tasavallan amerikalaiset puolustajat tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

Suomen Kansanhallitus on saanut vastaanottaa Abra-ham Lincoln-prikaatin entil-siltä sotilailta New Yorkista seuraavan tervehdyksen: „Suomen Kansanhallituksen pääministeri Otto Kuusiselle. Kallis toveri Kuusinen! Abraham Lincoln-prikaatin (15. kansainvälisen prikaatin) entisten sotilaiden kolmas maatakasittävä kongressi lähettää mitä lämpimimmät vel-jelliset tervehdyksensä Suo-men Kansanhallitukselle ja niille, jotka lojaalisesti ja

isänmaallisesti kannattavat sitä.

Miehinä, jotka olemme tals-telleet Espanjan kansanrinta-mahallituksen puolesta, ilmoitamme kannattavamme teitä ja toivomme teille nopeata voittoa vihollisistamme ja koko maailman työväenluokan vi-hollisista.

Toverillisesti
teldän
Gerald Cook.
Järjestön sihteeri
Milton Wolff.
Järjestön päällikkö.”

TIEDONANTO TALOUDELLISEN SOPIMUKSEN SOLMIAMISESTA SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLÄ

TASS tiedottaa:

Helmikuun 11 päivänä sol-mittiin Moskovassa menes-tyksellisesti päätyneiden neu-vottelujen jälkeen taloudelli-sen sopimuksen Neuvostoliiton ja Saksan välillä. Tämä sopi-mus vastaa molempien mai-den hallitusten toivomuksia Saksan ja Neuvostoliiton vä-lisen tavaravaihdon taloude-lisen ohjelman laatimisesta, mitkä toivomukset ilmaistiin kirjeissä, jotka Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvos-ton Puheenjohtaja ja Ulko-asiaiden Kansankomissaari tove-ri V. M. Molotov sekä Sak-san ulkoasiain ministeri her-ra von Ribbentrop vaihtoivat keskenään 28 päivänä syys-kuuta 1939.

Taloudellisen sopimuksen mukaan tullaan Neuvostoli-tosta viemään Saksaan raaka-aineita, minkä korvaukseksi

Saksasta tuodaan Neuvosto-liitton teollisuustuotteita.

Tavaravaihto Saksan ja Neuvostoliiton välillä tulee jo sopimuksen voimassaolon en-simmäisen vuoden aikana saa-vuttamaan suuremmat mitta-suhteet kuin mitä maailman-sodan ajoista lähtien koskaan on saavutettu.

Vastaisuudessa aiotaan kes-kinäistä tavaravaihtoa yhä lisätä.

Neuvostoliiton puolesta ovat sopimuksen allekirjoittaneet: Neuvostoliiton ulkomaankau-pan kansankomissaari toveri A. I. Mikojan ja Neuvostoli-ton kauppaedustaja Saksassa toveri E. I. Babarin — Saksan puolesta: Saksan hallituksen talouskysymysten erikoisval-tuutettu herra Ritter ja Sak-san talousedustajiston puheen-johtaja herra Schnurre.

LATVIAN LEHDISTÖ SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON TALOUDELLISESTA SOPIMUKSESTA

Riika, 14 helmikuuta. Lat-vian lehdistö esittää lausunto-ja Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmitusta taloudelli-sesta sopimuksesta.

„Briva Zeme”-lehti on jul-kaissut Berlinin kirjeenvaihta-jansa suuren artikkelin Neu-vostoliiton ja Saksan välillä solmitusta sopimuksesta. Kir-joituksessa osoitetaan, että uusi Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus vastaa täy-dellisesti viime vuonna jul-kaistuja Ribbentropin ja Mo-lotovin kirjeissä ilmaistuja katsantokantoja. Kyseessä ole-

va taloudellinen sopimus on selvä todistus Saksan ja Neu-vostoliiton yhteistyöskentelys-tä.

„Jaunakas Zinjas” julkaisee myöskin tiedoituksen, jossa se osoittaa taloudellisen sopi-muksen edullisuuden mole-mille maille. Lehti toteaa Neuvostoliiton suuret saavu-tukset maansa teollistuttami-sessa ja maatalouden koneel-listuttamisessa sekä Neuvos-toliiton ja Saksan välisen kau-pan valtavat mahdollisuudet.

Liettuan lehdistö Saksan ja Neuvostoliiton välillä solmitusta sopimuksesta

Kaunas, 13 helmikuuta (TASS). Tänään julkaisivat kaikki liettualaiset lehdet huomatulla paikalla tiedoituksen Saksan ja Neuvostoliiton vä-lillä solmitusta taloudellisesta sopimuksesta.

„Lietuos”-lehti kirjoittaa tämän sopimuksen johdosta, että Neuvostoliiton ja Saksan vä-lillä solmittu uusi taloudelli-sen sopimus on näille mo-

lemmille maille suuri saavu-tus.

„XX amshius”-lehti osoittaa, että Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus edellyttää näiden maiden välisen tava-ravaihdon sellaisia mittasuhteita, mitä koko Saksan ole-massaolon aikana ei mikään aikaisemmin solmittu sopimus ole edellyttänyt.

TOIMITUSKUNTA

KANSANVALTA

19 p. HELMIKUUTA
v. 1940

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

N: 19 (38)
MAANANTAI

Punainen Armeija ryntää voittoisasti

SÄINIÖN ASEMA JO VALLATTU MANNERHEIMIN ARMEIJA PAKENEE

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto

Helmikuun 17 päivänä Karjalan kannaksella vihollinen perääntyi kiireesti meidän sotavoimaimme iskujen alla Viipuria kohti ja siitä itään, kärsien suurta mieshukkaa ja sytyttäen kylät tuleen.

Meidän joukko-osastomme valtasivat Muolaan järven pohjoisrannikolla sijaitsevan OINOLAN, kuuden kilometrin päässä Viipurista olevan SÄINIÖN rautatieaseman, Summan seudulta länteen sijaitsevan KARHULAN linnoitetun keskuksen sekä NÄRJÄN ja MUURILAN rannikkoseudulla. Vihollisen takaa-ajo jatkuu kautta koko rintaman.

Toisilla rintaman osilla ei ole tapahtunut mitään merkittävää.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan.

SOSIALISTISEN VALTION KANSALLISUUSPOLITIikka

Voittaneen sosialismin maa todistaa teossa olevansa pienten kansain kansallisen kohoamisen ylevä ystävä ja tuki. Samaa aikaan kuin imperialistit yrittävät yhä ras-kaammilla sorron kahleilla sitoa heikkoja kansoja valtansa alaisuuteen, lähestyy Sosialistinen Neuvostoliitto naapuri-maitaan vilpittömällä ystävyydellä, herkästi ottaen huomioon niiden tarpeet, edut ja kansalliset toiveet. Tästä puhuu vakuuttavaa kieltä Neuvostoliiton politiikka Liet-tuun nähden. Liettuan kansa oli kauan toivonut siltä ryös-tetyn pääkaupungin Vilnan ja Vilnan alueen palauttamista. Mutta maailmassa ei ollut ainoatakaan suurvaltaa, joka olisi suostunut täyttämään tätä Liettuan kansan toivetta. Ainoas-aan Neuvostoliitto, uskollisena ylevälle kansallisuuspoliitiikal-leen, osoitti voivansa täyttää Liettuan kansan toiveet. Ja Liettuan valtio sai vastaanottaa Neuvostoliiton kädestä pää-kaupunkinsa Vilnan ja Vilnan alueen. Suomen kansa, joka on yli 200 vuotta unelmoinut Karjalan heimon jälleenyhty-misestä suomalaisen kansallisuuden ja valtion yhteyteen, voi myös nyt luottamuksella odottaa tämän kalleim-man kansallisen toiveensa toteutuvan.

Tällainen kansallisuuspoliittikka on aikaisemmin ollut tuntematonta maailman historiassa. Se on sosialistisen val-tion kansallisuuspoliittikka. Ja tämä uusi kansallisuuspoli-tiikka tuo myös ennen tuntemattomia tuloksia: kun impe-rialistiset vallat kansallisuussorrollaan niittävät kansojen vihaa ja vieraantumista, niin Sosialistinen Neuvostoliitto jalomielisyydellään saavuttaa kansojen lähentymistä, rak-kautta ja liittouksellisuutta.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta).

Sosialidemokraattiset oikeistojohtajat ohranoina

Tukholma, 15 helmikuuta. Viime aikoina ovat poliisit suorittaneet kotitarkastuksia työväenjärjestöissä. Nyt on käynyt selville, että sosialide-mokraattiset ja ammatillisten järjestöjen johtajat antoivat suostumuksensa ja ne ta-petuivat heidän tietensä. Ovat-ke he menneet niinkin pitkäl-le, että henkilökohtaisesti osal-

listuivat niihin. „Ny Dag“-leh-ti kertoo, että Karlskronan rakennustyöläisten ammattiosas-ton huoneustossa oli kotitar-kastusta suorittamassa 6 hen-keä, joista yksi oli alueen po-liisipäällikkö, 4 poliisia ja „hei-dän kanssaan oli yksi henkilö jonka poliisipäällikkö esitt-ä ammatillisten järjestöjen joh-don edustajaksi.“

LIETTUAN TASAVAL- LAN ITSENÄISYYDEN 22 - VUOTISPÄIVÄ

Helmikuun 16 päivänä viet-ti Liettuan tasavalta itsenäi-syytensä XXII vuosipäivää. Liettua sai kansallisen itsenäi-syytensä Venäjän Lokakuun vallankumouksen voiton kaut-ta. Vuonna 1920 Neuvosto-hallitus ensimmäisenä tunnusti Liettuan tasavallan itsenäi-syyden, solmi sen kanssa rau-hansopimuksen, ojentaen näin Liettualle kätensä.

Rauhansopimuksen mukaan Liettua sai sille kuuluvan Vil-nan läänin ja Vilnan kaupun-gin. Sen jälkeen kun Puna-ar-meijan joukot jättivät v. 1920 Vilnan, ryntäsivät Puolan sota-joukot englantilais-ranskalais-ten imperialistien kiihoittami-na Liettuaan, valloittaen siltä maa-alueita ja Vilnan kau-pungin — Liettuan kansan ikivanhan pääkaupungin.

Ainoastaan Neuvostohalli-tus lausui jyrkän vastalau-seensa tämän rosvotyön joh-dosta ilmoittaen, että se ei tule koskaan tunnustamaan Vilnaa Puolan kaupungiksi. Myöhempien vuosien aikana Puolan päänit tekivät kaik-kensa päästäkseen uudelleen hyökkäämään Liettuan kimp-puun, mutta Neuvostoliiton johdonmukainen tuki Liettual-le pelasti sen tältä hyökkäyk-seltä.

Kun sitten Punainen Ar-meija vapautti Puolan paa-nien sorron alta Ukrainan, Valko-Venäjän ja Liettuan kansat, niin Neuvostoliitto ja-lomielisesti palautti Vilnan kaupungin ja Vilnan alueen Liettualle vuonna 1939 solmi-tun Neuvostoliiton ja Liettuan välisen keskinäisavunsopimuk-sen perusteella. Tämä tosiasia on yhteenvedona Neuvostoliit-ton ja Liettuan kansojen ystä-vyyssuhteiden kehityksessä.

Kansallisen itsenäisyyden 22-vuotispäivänä Liettuan kansa voi olla varma siitä, et-tä Neuvostoliitto tulee vastai-suudessakin tukemaan Liet-tuan tasavallan taloudellis-ta ja kulturellista kehitystä ja molempien maiden sopi-musten mukaisesti antamaan apua Liettuan kansan itsenäi-syyden puolustamisessa.

SOTILAAT! MANNERHEIMIN PYÖVELIT TEKEVÄT PILKKA PERHEISTÄNNE

Suomen työläiset, talonpojat, sivistyneistö, sotilaat! Mannerheimiläiset rosvot karkoittavat teidät kodeistanne ja konnuiltanne, riistävät teiltä suojanne, polttavat kotinne, saattavat teidät perikatoon, tuhoavat omaisuutenne. Teidän äitinne, vaimonne, siskonne ja lapsenne joutuvat koditto-miksi kerjäläisiksi. Mannerheimiläisten rosvo-kenraalien, kapitalistien ja kartanonherrojen potturikopla polkee Suo-men kansan vapauden ja kulttuurin kansan vereen ja tus-kaan, mutta heidän imperialistiset isäntänsä hykertelevät mielihyvystä käsiään ja ylistelevät rikollisjoukkioita.

On jo aika tehdä loppu kansan kärsimyksistä, naisten ja lasten kyynelistä, mannerheimiläisten pyövelikonnain harjoittamasta rosvouksesta. Älkää antako tuhota asunto-
anne!

Työläiset, älkää antako polttaa tehtaitanne!

Sotilaat, kääntäkää aseenne Rydin-Mannerheimin kop-laa, kotiliettenne tuhoajia vastaan. Asettukaa Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle! Se tuo teille rauhan. Se on solminut ystävyy- ja keskinäisen avunannon sopi-muksen Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasa-vallan välille. Tämä sopimus turvaa Suomelle riippumatto-muuden, rauhallisen elämän ja Suomen kansan kukoistuk-sen ja vapauttaa teidät sodan kauhuista ja perikadosta. Siis Neuvostoliitto ei aijo tehdä Suomea neuvostovaltioksi kuten mannerheimiläiset uskottelevat.

Alas veriset pyövelit — Mannerheimin-Tannerin-Rydin kavaltajakopla!

ELÄKÖÖN VAPAA SUOMEN KANSA JA SEN KAN-SANHALLITUS!

KUKA ON MANNERHEIMIN AUTTAJA

Kanadalaisella kansainväli-sellä nikkeliyhtymällä „Inter-national Nickel Company of Canada“ on pohjois-Suomes-akin, Petsamossa nikkelikai-voksia. Tämän yhtymän raha-ruhtinaat ovatkin lahtarien pääjehun Mannerheimin har-taita ihailijoita. Joku aika sit-ten nämä samaiset rahapös-söt kääntyivät englantilaisen nikkeliyhtymän „Monde Ni-ckel Company“ puoleen eh-dotuksella, että he yhdessä „ojentaisivat auttavan käten-sä Mannerheimille“. Tämä englantilainen yhtymä on muuten Kanadan nikkeliyhty-män tytärösa.

„Avunantonsa“ rahapösöt järjestivät siten, että Petsa-mossa olevien kaivosten joh-taja Edgar Palm teki tästä esityksen englantilaisille. Kei-tä ovat sitten englantilaisen „Monde Nickel Company“ johtajat? Lordi Melgett, lordi Mack Hoven, varakreivi Vay-er, alahuoneen edustaja libe-raali Evens ja muut heidän kaltaisensa suurriistäjät ja ra-hakuninkaas ovat tämän nik-keliyhtymän johtajia, jotka tietysti olivat valmiit autta-maan suurpyöveli Mannerhei-mia säilyttämään mahdolli-suuden riistää ja ryöstää maamme luonnonrikkauksia ja sen työtätekevää luokkaa.

Kun sitten tuli kysymys siitä, millä keinoin olisi pa-rasta antaa finanssiapua Mannerheimille, esitti Palm „Monde Nickel Companylle“, että rahat vietäisiin valko-Suomen edustajistoon Lon-toossa. Rahat annettaisiin Englannin punta-sterlingeinä, jotta edustajisto voisi ostaa niillä aseita ja sotatarpeita Englannista.

Tämän johdosta kirjoittaa-kin englantilainen lehti „Dai-ly Worker“ kirjoituksen „Nik-keli ja Mannerheim“, jossa osoittaa sopimuksen itse asia-sa merkitsevän sitä, että nik-keliyhtymä „Monde Nickel Company“ rahoittaa Suomen lahtarien aseistamisen Lon-toosta.

Sanomattakin on selvää, että kanadalaiset ja englantilaiset suurkapitalistit huoleh-tivat omista saalistusmahdolli-suuksistaan Suomessa. Mutta Suomen kansa, maamme luonnonrikkauksien todellinen isäntä, on sankarillisen taiste-lunsa avulla Kansanhallituksen johdolla, uljaan Punaisen Ar-meijan ja Kansanarmeijan voimilla pian tekevä lopun tästä riistosta ja ulkolaisten kapitalistien mannerheimiläi-sistä palkkareungeista.

KANSAN ASIA VOITTOON

Viimeaikaisista raskaista tappioistaan villin vihan ja kauhun valtaan joutuneet lahtariupseerit, paetessaan voittoisan Puna-armeijan tieltä, hävittävät kaikki jättämänsä kylät ja asutuspaikat. Talonpoikaistalot palavat, karja — Suomen talonpoikaistalouden perusta — tapetaan, siemenet hävitetään, ajoneuvot, joita ei ehditä mukaan ryöstää, rikotaan. Lahtarihurttain hävitysraivolla ei ole mitään rajoja. Nähdessään häviönsä, tuntiessaan ettei heillä ole enää takaisinpalamahdollisuutta, he riehuvat kuin mielipuolet.

Viime vuosisadan 60-luvulla nälkävuosien aikana Suomen talonpoikaiskansan kärsimykset saivat kauheat mitasuhteet, kun kansan häntä hyväksikäyttävä Suomen nouseva rahavalta luonnon aiheuttamien katovuosien aikana rosvoisi nälkäänä talonpoikaistolta metsiä ja maita. Mutta tänä päivänä Suomen talonpoikaiston hätä on vielä kauheampi kuin silloisina hädän ja tuskan vuosina. Vaikka silloinkin tuhansia ihmisiä kuoli nälkään, tuhannet talonpojat menettivät maansa ja mantunsa, niin se kuitenkin oli pientä sen hävityksen rinnalla, mitä valkoisen rahavallan päämiehet nyt Suomen kansalle aiheuttavat. Nythän herrojen hankkimassa sodassa uhkaa valua kiviin Suomen kansan sydänveri. Maan työkykyinen miesväki 16-vuotiaista keskenkasvuista 60-vuotisiin vanhuksiin asti on heitetty tappotantereelle, raakalaisupseerien mielivallan alaisuuteen rikollisessa sodassa Suomen kansan todellista ystävää Neuvostoliittoa vastaan, jonka voimakasta Punaista Armeijaa eivät Suomen sotavoimat voi kumminkaan vastustaa. Ja nyt vain kaksi ja puoli kuukautta kestäneen sodan jälkeen, ei ole Suomessa enää kylää, jonka miehiä ei olisi sortunut Suomen rahamahdin järjettömässä sodassa. Ja uhrien luku kasvaa päivä päivältä. Suomessa ei ole enää ihmisvoimaa, jolla voisi rintamaan syntyneet aukot korjata.

Suomen valkoisen lahtarihallituksen avukseen värväämät kansainväliset seikkailijat — kaiken maailman rikollisainekset — eivät kykene hiltuistakaan Suomen herrain valtakomentoa auttamaan. Korkeintaan näiden ulkomaalaisten rosvojen avulla voivat lahtariherrat paremmin kuin Suomen kansan keskuudesta lähtenneiden sotilaiden avulla hävittää talonpoikaistaloja, lahdata karjaa, terrorisoida väestöä sekä pakottaa nääntyneitä suomalaisia työläis- ja talonpoikaissotilaita etulinjoille — kuolemaan.

Maan talouselämän sekasorto pahenee päivä päivältä. Maatalous on häviön partaalla. Miehin työvoima on herrojen sodassa. Hevoset ja ajoneuvot on ryöstetty samaan

tarkoitukseen jättämällä niiden tilalle arvottomat kuitausliput. Naisetkin on suurelta osalta pakotettu sodan palvelukseen. Kylviä voidaan tehdä jällellejäänneillä voimilla vain mitättömän vähän. Jos valkoisten valtaherrojen komento saisi jatkua vielä vähän aikaa, joutuisi Suomen kansa yleisen nälänhädän kouriin.

On todella lohdullista tietää, että apu Suomen kansalle on tulossa. Punainen Armeija, jonka kimppuun suurille imperialistisille hyökkääjävallalle itsensä myynyt Suomen rahavalta Suomen sotavoimat vei, murtaa vastustamattomasti rahavaltiaiden asemahdin. Tämä Punainen Armeija on todellinen työtätekevien armeija, joka ei tule Suomeen valloittajana, vaan Suomen kansan auttajana. Puna-armeijan sotilaat lausuvatkin julistuksessaan Suomen armeijan sotilaille:

„Teidän isänmaatamme ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmäskään määrässä. Teidän maa-alueettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvostokarjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi

hallitus, joka ei uhkasi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkasi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään multa tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja“.

Suomen kansa saa, kukistettuaan valkoisten kansansortajain vallan, itse omat asiansa järjestää. Suomen Kansanhallitus sekä sen Kansanarmeija, joka lakkaamatta saa uutta voimaa Suomen kansan keskuudesta, työläis- ja talonpoikaissotilaita, jotka siirtyvät sen riveihin, tulevat turvaamaan työtätekevän kansamme edut ja koko Suomen kansan tulevaisuuden. Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan hävittämä maa nostetaan yhteisvoimin jaloilleen. Tässä työssä Suomen työläiset ja talonpojat tulevat astumaan käsi kädessä tukien toinen toistaan. Suomen Kansanvaltainen Tasavalta on turvaava rauhan ja elämän mahdollisuuden kansalle. Suomen talonpoikaistokin tulee sen turvissa pääsemään jaloilleen siitä tuhosta, johon rahavalta sen saattoi. Siksi rohkeasti taisteluun kapitalistien hirmuvallan kukistamiseksi ja kansanvallan voimaansaattamiseksi maassa.

Antti Hyvönen.

Lahtarihurttain hävitysraivolla ei ole rajoja

Nouse, Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja pyöveliesi hirmuvallaa vastaan!

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis! Karkoittakaamme kansan hartioidelta synkän taantumuksen joukkio!

SUOMEN KANSANARMEIJA

Suomen työkansan alkaman taistelun tulossa kehittyä ja karaistuu sen nuori Kansanarmeija, jolle Suomen Kansanhallitus julistuksessaan on antanut tehtäväksi viedä Kansanvaltaisen tasavallan lipun maamme pääkaupunkiin ja pystyttää se presidentinlinnan harjalle, työtätekevien riemuksi ja kansanvihollisten kauhuksi.

Näin on Suomen kansa jo laskenut lujan perustan oman Kansanarmeijansa luomiselle Suomen ja Karjalan kansojen parhaista pojista. Sen ydinjoukko, sen uljas Ensimmäinen armeijakunta kasvaa ja lujittuu päivä päivältä. Sen riveihin astuvat Suomen kansan parhaimmat pojat, intomieliset nuorukaiset ja taisteluissa karaistuneet veteraanit. Sen joukkoihin rientää Suomussalmelaisen Paavo Kinnusen tapaisia talonpoikaissotilaita, jotka ovat jo itsenäisesti alkaneet kotikylillään taistelun lahtarihurtista vastaan. Kansanarmeijan riveihin siirtyy myös Suomen hajoavan valkoisen armeijan sotilaita ja aliupseereja, jotka häveten heittävätkin pois Suomen armeijan häväistyn asetakin ja siirtyvät todella palvelemaan työtätekevää kansaa.

Nuori Kansanarmeija onkin rajattomasti uskollinen kansalleen, hallitukselleen ja Suomen Kansanvaltaiselle tasavallalle, joille sen jokainen soturi on jo vannonut järkkämättömän sotilasvalan. Jokainen heistä on juhlallisesti vannonut ja luvannut puolustaa maatansa miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla, ja jos niin tarvitaan, uhraa verensä ja henkensäkin täydellisen voiton saavuttamiseksi vihollisista.

Jokaisen Kansanarmeijalaisen sydämessä sykkii tulinen rakkaus kahleistaan vapautuvaa kotimaatansa kohtaan, sen paljon kärsinyttä työkansaa kohtaan, ja samalla heidän rinnassaan palaa pyhä viha kaikkia kansanvihollisia, noita Mannerheimin ja Tannerin usuttamia kansan pyövelejä kohtaan. Se huokuu heidän kaikista toimistaan ja teoistaan, siitä sankaruudesta, jolla he tuhoavat vihollisjoukkoja ja siitä tarkkuudesta, jolla he suojaavat kansalaisten omaisuutta valkolahtareiden kynsistä vapautetuissa kylissä.

Uusityyppisenä armeijana on Suomen Kansanarmeijan oltava ylevistä tehtävistään ja päämäärästään tietoisin, taistelukykyisin ja kurinalaisin armeija, joka tulee todella miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla palvelemaan maatansa ja kansaansa. Siksi on Kansanarmeijassamme sen olemassaolon ensimmäisistä päivästä alkaen käynnissä säännöllinen poliittinen kasvatus-työ, sillä tämän armeijan tulee voittaa ei ainoastaan soturiensa uhrautuvaisuudella ja sankaruudella, ei ainoastaan ensiluokkaisella tekniikallaan, vaan myöskin miehistönsä korkealla poliittisella tietoisuudella. Siksi on jokaisen Kansanarmeijan soturin sel-

västi käsitettävä, miksi ja mitä varten hän taistelee.

Edessämme on pakka ensimmäisen armeijakunnan lehtiä, joka ilmestyy joka päivä sen soturien ohjaajana ja tiedontuojana, kertoen siitä suuresta intomielestä, millä he kehittävät sotataitoaan ja perehtyvät monimutkaiseen sotatekniikkaan, kertoen siitä taidosta ja iskuvoimasta, jolla he tuhoavat vilpeinä riehuvaa lahtari-laumojä. Poimimme lehdestä muutamia piirtoja Kansanarmeijamme jokapäiväisestä elämästä ja taistelusta.

Joukko-osastoissa järjestetään säännöllisesti luentoja, keskusteluja ja sanomalehtien ääneenlukua. Komentajat ja poliittiset ohjaajat kiinnittävät erityistä huomiota alikomentajien ohjaamiseen, jotta nämä puolestaan kykenisivät ohjaamaan ja auttamaan rivimiehiä. Poliittisen tiedon tunneilla käsitellään Suomen Kansanhallituksen ja Suomen Kommunistisen Puolueen julistusta sekä muita kansanrintaman asiakirjoja. On komppanioita, joissa ilmestyy joka päivä seinalahti. Näissä toverilehdissä tuodaan esille parhaiten kunnostautuneiden sotureiden saavutukset ja osoitetaan puutteita.

Kansanarmeijan joukko-osastot ovat jo saaneet ensimmäisen tulikasteensa, ne ovat tulella ja teräksellä lyöneet Suomen lahtareita ankarissa otteluissa. Ja lehti voikin jo kertoa lukuisia esimerkkejä siitä, miten Kansanarmeijan ripeät suksijoukot partioetkillään äkki-iskuilla tuhoavat kaksin verroin lukuisampia lahtarijoukkoja, miten kansanarmeijalaisten armottoman kiviväari- ja konekiväärin tulen alaisena on vihollinen ollut pakotettu perääntymään. Eikä siinä ole mitään ihmeellistä, sillä kansanarmeijalaiset ovat nousevan, voittoisan armeijan taistelijoita, Kiimasjärven sankariretken perillisinä.

Suomen karu luonto, pakut kinokset ja tiettömät talpaleet vaativat, että jokainen soturi osaa kunnolla hiihtää ja täyttää taistelutehtävänsä suksilla liikkuen. Siksi hiihtopetukseen kiinnitetään erittäin suurta huomiota ja siksi taistelukouluutus monissa joukko-osastoissa tapahtuukin etupäässä suksilla pitkiä harjoitushiihtoja tehden. Ja näiltä 30—40—50 kilometrin harjoitushiihdoilta palaavat joukko-osastot reippaina, valmiina uusiin ponnistuksiin. Määräpäikkään päästyä julkaistaan monasti taistelulehtinen, jossa soturit vaihtavat mielipiteitä juuri päättäneen harjoitushiihdon opetuksista.

Sotilasvalaansa jokainen Kansanarmeijan soturi on luvannut „opetella tunnollisesti sotataitoa, kaikin tavoin suojella valtion ja armeijan omaisuutta“. Ja tätä lupausta täytetään tinkimättömästi. Niinpä lehti kertoo kymmeniä esimerkkejä, miten soturit huolellisesti hoitavat aseitaan, suksiaan, radio- ynnä muuta kalustoa ja miten he pitävät

(jatkuu 4 siv.)

MARTIN AN

Steinlogissa, Tanskassa, asu-
kuuluisa vanhus. Miljoon-
imiset tuntevat hänen nimen-
sä. Toiset lausuvat sen su-
rella lämmöllä ja rakkaudella
toiset petomaisella raivolla
mutta kukaan ei lausu sitä v-
löpittämättömästi.

Hänä nimitetään lapsu-
den laulimestariksi. Myös
nimitetään häntä työn run-
päksi. Häntä olisi nimitett-
uuden maailman laulajak-
uuden, ihanan ihmisen ylist-
jäksi, ihmisen, joka on yst-
pautunut vanhan yhteisku-
n homeesta ja lahonneisu-
desta, vapautunut siitä yhte-
kunnasta, jossa ihminen
susi toista ihmistä kohtaan.

Hän on noussut yhteisku-
nan pohjalta inhimillisen
don kukkuloille. Suutarin
piipojasta tuli miljoonien t-
tätekevien ihmisten tunn-
teltu ja rakas opettaja. I-
nestä on tullut se si-
ettei hän horju, ettei h-
lakattuaan olemasta k-
työmies ja tultuaan kirj-
jaksi, ole unohtanut kivi-
miesten, suutarin, talon-
kien ja opettajien „elän-
vaan käyttää suuren nei-
tensa taisteluun työtäteke-
vapauden puolesta.

Hän on noudattanut
maa suuntaa siitä lähtien,
teki ensimmäisen kynän
roksen paperille... aina vii-
seen artikkeliinsa Suom-
vallitsevasta terrorista
nääntyneestä Suomen
sasta.

Tämän takia viholliset
nelle raivoavat, hänen he-
lökohtaiset vihollisensa, j-
samalla ovat ihmiskunnan
hollisia.

Hän uskaltaa sanoa h-
nalle päin naamaa, että se
ihmislihaa, että se lihoo
misten haudoilla. Olisiko
perialistinen hyeena si-
näyttämättä inhoittavia t-
hampaitaan, levittämättä
dersen-Nexön ympärille
kun ja parjauksen sakeata
mua!

Imperialismi himoaa
annosta lämmintä ihmis-
tykkikuninkaat tarvits-
uusia voitto-osinkoja. Pir-
den valtakunnasta, madaltu-
den poroporvarien löyh-
västä rämesuosta nousee
hoittavat rupisammakot ha-
vat säilyttää valtansa. M-
Nexö häiritsee. Rohkeasti
kuuluvasti nimittää hän a-
ta niiden oikealla nimellä.
jailija, joka osaa kertoa
sista lasten lailla, syvällis-
ja hellästi, on kajauttanut
räksisen äänen, kun hye-
alkovat nielaista kaiken
mikä ihmisessä on parha-
ja puhtainta.

Kirjailijan rohkea, syytti-
ääni kuuluu yli Skandinavi-
yli koko Europan, niink-
Gorkin myrskylinnun ääni
uhmaten, vaativana. Tä-
ääni kertoo totuuden Suon-
ta, totuuden Neuvostoliito-
sen totuuden, joka lähtee s-
ren kirjailijan suuresta
lusta.

„Me tiedämme var-
hyvin, että ne kolmeky-
mentuhatta työläistä,
ka kansalaissodan jälk-
istulivat vankileireillä,

MARTIN ANDERSEN-NEXÖ SUOMEN KANSAN PUOLUSTAJANA

Steinlogissa, Tanskassa, asuu kuuluisa vanhus. Miljoonat ihmiset tuntevat hänen nimensä. Toiset lausuvat sen suurella lämmöllä ja rakkaudella, toiset petomaisella raivolla, mutta kukaan ei lausu sitä välinpitämättömästi.

Häntä nimitetään lapsuuden laulumestariksi. Myös nimitetään häntä työn runospäiksi. Häntä olisi nimitettävä uuden maailman laulajaksi, uuden, ihanan ihmisen ylistäjäksi, ihmisen, joka on vapautunut vanhan yhteiskunnan homeesta ja lahonneisuudesta, vapautunut siitä yhteiskunnasta, jossa ihminen on susi toista ihmistä kohtaan.

Hän on noussut yhteiskunnan pohjalta inhimillisen tiedon kukkuloille. Suutarin oppojasta tuli miljoonien työtätekevien ihmisten tunnus-
tehti ja rakas opettaja. Hänenä on tullut se siksi, ettei hän horju, ettei hän, lakattuaan olemasta kivityömiestä ja tultuaan kirjailijaksi, ole unohtanut kivityömiesten, suutarin, talonpoikien ja opettajien elämää, vaan käyttäen suuren neroutensa taisteluun työtätekevien vapauden puolesta.

Hän on noudattanut „samaa suuntaa siitä lähtien, kun teki ensimmäisen kynäpiirroksen paperille... aina viimeiseen artikkeliinsa Suomessa vallitsevasta terrorista ja nääntyneestä Suomen kansasta.“

Tämän takia viholliset hänelle raivoavat, hänen henkilökohtaiset vihollisensa, jotka samalla ovat ihmiskunnan vihollisia.

Hän uskalttaa sanoa hyeennalle päin naamaa, että se syö ihmislihaa, että se lihoo ihmisten haudoilla. Olisiko imperialistinen hyeena sitten näyttänyt inhoittavia torahampaitaan, levittämättä Andersen-Nexön ympärille kiukun ja parjauksen sakeata lemmua!

Imperialismi himoaa uutta annosta lämmintä ihmisverta, tykkäkinnekin tarvitsevat uusia voitto-osinkoja. Pimeyden valtakunnasta, madaltuneiden poroporvarien löyhkäävästä rämesuosta nousseet inhoittavat rupisammakot haluavat säilyttää valtansa. Mutta Nexö häiritsee. Rohkeasti ja kuuluvasti nimittää hän asioita niiden oikealla nimellä. Kirjailija, joka osaa kertoa lapsista lasten lailla, syvällisesti ja hellästi, on kajauttanut teräksisen äänen, kun hyeenat alkavat nielaista kaiken sen, mikä ihmisessä on parhainta ja puhtainta.

Kirjailijan rohkeaa, syyttävää ääniä kuuluu yli Skandinavian, yli koko Euroopan, niinkuin Gorkin myrskyllänsä ääni — ihmisten, vaativana. Tämä ääni kertoo totuuden Suomesta, totuuden Neuvostoliitosta, sen totuuden, joka lähtee suuren kirjailijan suusta sielusta.

„Me tiedämme varsin hyvin, että ne kolmekymmentä vuotta sitten, jolloin valtioiden jälkeä, oli

aiottu lähettää länsirintamalle kaivamaan juoksuhautoja etulinjoilla, — heidät tahdottiin sillä tavalla ottaa hengiltä enemmän tai vähemmän „kohteliaasti“. Mutta maailmansota päättyi eikä näistä suunnitelmista tullut mitään. Porvariston oli itsensä huolehdittava siitä, että nämä työläiset otettaisiin hengiltä. Ja se tapahtui kätevästi. Suomen rajojen sisäpuolella oli sangen vähän niitä, jotka olivat tässä vastuksina. Me kohotimme kiikarin sokealle silmälle, mutta Suomessakin löytyi viisas pää, joka arvasi, että ellemme lakkaa teurastamasta, niin meille ei jää ketään, joka työskentelisi hyväksenne. Tämä ei ollut helppo tehtävä, sillä „punaisen kummituksenhan“ muodostivat juuri ne, jotka tekivät työtä, jotta hallitsivat luokat, metsäkunkit, voisivat elää. Suomen työläisiä ja talonpoikia riistivät samalla kertaa sekä tsaarin vallan aikaiset että kotoiset sortajat. Venäjän vallankumouksen aikana työläiset ja talonpojat ajattelivat, että nyt he saavat välinsä selviksi sortajiensa kanssa, mutta kotoiset riistajat ajattelevat, että nyt he saavat kaksinkertaisen annoksen.

Se oli tietenkin tyhmää. Lammasta on kerittävä näkää myöten, ja autakoot jumala ja kirkko kerittävää. Mutta ei saa keritä siten, että lampaasta vuotaisi verta. Silloin kaikkein kesyimmätkin lampaat alkaisivat joka kerta potkia, kun näkevät keritsimet.

Juuri näin on käynyt Suomessa. 20 vuotta terroria, täyteenahdetut vankilat, nälkä, poliisimielivalta — me tiedämme kaiken tämän.“

Voisivatko siis herrat mannerheimit ja tannerit sekä heidän englantilaiset, ruotsalaiset ja tanskalaiset ystävänsä kuulla tätä levollisina!

Sekä pyövelit että hyeenat ovat nostaneet armottoman ulinan. Niin ulovat vain sakaalit ja hyeenat — nälkäisinä ja pelon vallassa, kauhistuttaen sillä ensiten omaa itseään. Nexöä ei säilytetä. Nexöllä on totuus puolellaan! Viisivuotiaana hän jo auttoi äitiään — kirjeenkantajaa ja yhdeksänuotiaana hän oli jo reima renkipoika. Hän teki työtä suutarimestarilla neljatoista tuntia päivässä, kunnes keuhkotaudin alku pakotti hänet vaihtamaan ammattia. Monen raskaan vuoden opiskelun jälkeen hänestä sitten tuli kansakoulunopettaja.

Totuus ei avautunut hänelle ainoastaan kirjoista, vaan myös elävästä elämästä. Hän kärsi sen synnytyksuskat, vaali sitä kuin lasta. Hänen vereensä on imeytynyt rakkaus kansaan, työtätekeviin, ja Martiniilta voidaan riistää hänen henkensä, mutta ei voida riistää uskoa kansaan, uskoa proletariaseen totuuteen. „Vanhoissa kansantaruissa vaikeroi väkevä Hans, joka palvelee velhoja ja noitia, tuottaa näille rikkauksia, mutta itse näkee nälkää. On olemassa satu ihmekattilasta, jossa voi keittää vaikka kuinka paljon keittoa, jos tietää taikasanan.“

Nexö, kuten kaikki maailman edistyneet ihmiset, tietää tämän taikasanan. Se on työtätekevien vapauttaminen. Tämän sanan on lausunut Marx. Hansin unelma toteutui valtavan suuressa maassa, jossa ei enää ole rikkaita ja köyhiä, riistäjiä ja riistettäviä, jossa ihminen on lakannut olemasta susi toista ihmistä kohtaan, ja on muuttunut sen toveriksi ja ystäväksi.

Martin Andersen-Nexö kirjoittaa:

„Jos riisutaan kaikki naamiot pois, niin koko maapallolla on olemassa vain yksi valtio, jolla on todella kansanvaltainen hallintomuoto — se on Neuvostoliitto!“

„Niin vilpittömiä kuin sielä, voivat ihmiset olla vain

nuoruudessaan, turmeltumattomassa nuoruudessaan.“

Kuinka voisivat tuollaisia sanoja kuunnella rauhallisina Citrinen, Blumin, Tannerin ja kumppanien leiristä kotoisin olevat herrasmiehet, jotka myös nimittävät itseään „demokraateiksi“. Ja he raivoavat, polttavat toreilla Nexön kirjoja, ikäänkuin totuus olisi poltettavissa, ikäänkuin maa olisi lakannut kiertämästä auringon ympäri sen jälkeen kun Giordano Bruno poltettiin nuotiolla ja Galilei teljettiin vankilaan.

Totuutta ei voida polttaa, ei hukuttaa mihinkään lokaan! Suomen kansa tietää sen. Se tietää, että Mannerheimillä, Rydillä ja Tannerilla on säkitäynnä kansalta varastettua kultaa, mutta Suomen kansalta itseltään, joka on luonut tuon kullan, puuttuu leipää.

Suomen kansa tietää, ettei Neuvostoliitto tarvitse sotaa, että sotaa tarvitsevat Englannin imperialistien palkkarengit — nuo samat Rydit, Tannerit ja Mannerheimit, jotka täyttävät englantilaisten isäntiensä määräyksiä.

Suomen kansa tietää, ettei totuus ole Tannerin, vaan Otto Kuusisen puolella, joka on antanut koko elämänsä isänmaansa ja oman kansansa vapauden asialle.

Suomen kansa tietää, ettei Punainen Armeija halua valloittaa mitään, että se tahtoo vain rauhaa maalleensa. Se haluaa vain, etteivät Suomen kaupungit, metsät ja pellot enää olisi astinlautana hyökkäykselle Leningradiin. Punainen Armeija samoinkuin Andersen-Nexökin tahtoo, että Suomen kansa, ravistaen hartioitaan kansan verta imeneet tannerit ja mannerheimit, alkaisi viettää rauhallista elämää, ystävyydessä kaikkien naapuriensa kanssa.

Kuulkoon koko Suomen kansa Martin Nexön sanat, hänen, joka on heidän ystävänsä ja tuntee heidän salaisimmatkin toiveensa.

ENGLANNIN JA RANSKAN IMPERIALISTTIEN SOTA

Se melu, joka on Lontoossa ja Parisissa nostettu Mannerheimin „avustamisen“ puolesta, todistaa uuden painostuksen olevan käynnissä Skandinavian maihin nähden.

Tämä Mannerheimin „avustamiskamppailu“, jota nyt käydään erikoisella voimalla, tarkoittaa itseasiassa imperialistien suunnitelmia saattaa Skandinavian maat englantilais-ranskalaisten imperialistien kontrollin alaiseksi. Nämä imperialistien sodanlietsojain hankkeet kohtaavat Skandinavian maiden työkansan taholta päättävää vastustusta, sillä kansanjoukot eivät tahdo joutua englantilais-ranskalaisten imperialistien tykinruoaksi ja vaativat siksi herkeämättä hallituksiltaan rauhan ja tiukan puolueettomuuden säilyttämistä.

Lontoossa ja Parisissa pelätään, että Mannerheimin häviö saa aikaan uuden syyäksen työkansan taistelulle rauhan puolesta ja vaikeuttaa skandinavisen sotanäyttämön luomista.

Englantilais-ranskalaisia sodanlietsojia ei näytä onni potkivan, koska he tarttuvat selälleenkin oljenkorteen kuin valko-Suomen armeijaan.

Jo ennen sodan alkamista Länsi-Euroopassa englantilaiset imperialistit suunnittelivat Skandinavian tekemistä yhdeksi sotanäyttämökseen. Huhtikuun 11 päivänä 1939 oli „Timesissä“ kirjoitus, jossa muun muassa sanottiin:

„Suur-Britannia voi joutua ottamaan tehtäväkseen jonkun Skandinavian maan puolustuksen. Tällainen mahdollisuus on olettava huomioon, vaikka Skandinavian maat kuinka vannovat puolueettomuutta.“

Juuri tähän sisältyvätkin ne „takeet“, joita Englanti pyrkii tyrkittämään Skandinavian maille. Mutta muistaen Puo-

(Loppu 3 siv.)

Ruotsi kieltäytynyt antamasta sotilasapua Mannerheimille

SUOMEN LAHTARIEN PAINOSTUS RUOTSISSA

Ryti-Tannerin „hallitus“ on kaiken aikaa sitkeästi yrittänyt saada vedetyksi Ruotsi sotaan Suomen Kansanhallitusta ja sitä auttavaa Neuvostoliittoa vastaan. Tässä tarkoituksessa on Tukholmassa käynyt lahtarihallituksen „ministerejä“ — Ryti, Tanner, Söderholm ja Fagerholm, jotka yrittivät vaikuttaa Ruotsin hallitukseen, että se lähettäisi säännöllisiä sotajoukkojaan Suomeen. Ruotsin hallitus on hylännyt lahtarien „hallituksen“ pyynnön.

RUOTSIN PÄÄMINISTERI HANSSONIN LAUSUNTO

Ruotsin tietotoimisto antoi helmikuun 17 päivänä seuraavan tiedonannon: „Selittääk-

seen sanomalehtien antamia tietoja siitä, että Suomi on pyytänyt apua Ruotsilta, on Ruotsin ministerineuvoston puheenjohtaja Hansson lausunut: Ruotsin hallitus on saanut useasti Suomen hallitukselta pyyntöjä erilaisten tarpeiden hankinnoista. Tavalisesti on nämä pyynnöt voitu tyydyttää. Myöskin on käsitelty kysymyksiä haavoittuneiden ja sotainvalidien hoitamisesta Ruotsissa sekä työläisten lähettämisestä Ruotsista Suomeen. Sen johdosta on ryhdytty toimenpiteisiin. Eräiden Suomen hallituksen jäsenten käydessä Tukholmassa oli herätetty kysymys varsinaisen sotilaallisen avun antamisesta Suomelle. Helmi-

Suomen ulkoministeri tätä kysymystä Ruotsin pääministerin, ulkoministerin ja sotaministerin kanssa. Suomen taholta lausuttiin toivomus, että Ruotsin sotajoukkoja lähettäisiin Suomeen. Ruotsin taholta muistutettiin niistä ohjeista, joita on annettu Ruotsin avunantoa Suomelle koskevasta kysymyksestä, ja jotka pääministeri esitti valtiopäivillä tammikuun 17 päivänä ohjelmassaan, joka sai osakseen yleisen hyväksymisen. Silloin esitetyissä näkökannoissa ei ole tapahtunut mitään muutosta.“

SUURI MIELENKIINTO LONTOOSSA

Se, että Ruotsin hallitus on ensimmäisen kerran ilmoittanut kieltäytyvänsä antamasta sotilaallista apua Mannerheimille, on herättänyt suurta huomiota Lontoossa. Tätä ilmoitusta pidetään merkinä siitä,

ettei Ruotsin hallitus ole antanut pettää itseään niillä juutuilla, joita eräät epäilyttävät lähteet ovat viimeisten viikkojen aikana levittäneet Punaisesta Armeijasta. Lontolaisten piirien koko huomio on keskittynyt Tannerin julkiseen lausuntoon siitä, että Suomi mahdollisesti tulee pyytämään liittolaisia lähettämään sotajoukkoja Suomeen.

Ruotsin hallituksen toista lausuntoa siitä, ettei se voi antaa ulkomaalaisille sotajoukoille lupaa kulkea Ruotsin alueen kautta, pidetään viittauksena yllämainittuun mahdolliseen pyyntöön Tannerin taholta liittolaisille. Lontoon sanomalehtimiespiirit erikoisesti haluavat saada tietää, onko Tanner jättänyt pyyntönsä liittolaisille ja jos on jättänyt, niin miten liittolaiset ovat siihen suhtautuneet.

SODANVASTAINEN LIIKE ENGLANNISSA

Lontoo, 15 helmikuuta. Sodanvastainen mieliala Englannin työläisjoukkojen keskuudessa kasvaa päivä päivältä. Työläiset tuovat sen esille omissa ammattiosastoissaan. Mutta ammattiliittojen pääneuvoston sosialidemokraattiset johtajat auttavat kaikin keinoin Englannin imperialisteja jatkamaan sotaa.

Näinä päivinä oli Essexin kreivikunnassa ammattiliitosten järjestöjen yhteinen neuvottelukokous. Sinne saapui pääneuvostoa edustamaan George Hicks. Hänellä oli selvä tarkoitus painostaa kokouksen osanottajia hyväksymään sellainen päätöslauselma, joka olisi ammattiliittojen pääneuvoston johtajien politiikan mukainen. Mutta Hicksin yrittys epäonnistui. Neuvottelukokous hyväksyi 75 äänellä 5 vastaan päätöslauselman, joka tuomitsi imperialistisen sodan Euroopassa.

Samantapaisen päätöslauselman hyväksyi Työväenpuolueen järjestöjen kokous Lenellissä, Walesin alueella. Joku aika sitten oli Työväenpuolueen edustajisto tehnyt matkan valko-Suomeen. Tämän lähetystön johtajana oli ollut Citrine. Päätöslauselmassa sanotaan, että Citrine on kapitalistien kätyri, jonka paikka ei ole Englannin työ-

väenliikkeen johdossa ja hänet on poistettava sieltä.

Työväenpuolueen järjestöjen kokous Chester-le-Streetissä Darghemin kreivikunnassa hyväksyi päätöslauselman, joka myös tuomitsee taantumuksellisten Työväenpuolueen johtajien menettelyn. Siinä sanotaan, että Työväenpuolueen toimeenpaneva komitea tukee poliittikallansa hallitusta, on sen kanssa yhteistyössä. Samoin päätöslauselma tuomitsee sen, että Englannin ja Ranskan imperialistit yhä vain jatkavat sotaa Euroopassa.

Koneenkäyttäjien liitto Carlisle (Cumberland) on hyväksynyt päätöslauselman, missä se toi julki toivomuksen sodan pikaisesta lopettamisesta. Konekannustustyöläisten ammattiosasto Shefferd Bashissa (länsi Lontoo) on kääntynyt Englannin työväenluokan puoleen kutsuen sitä taisteluun sodan pikaiseksi lopettamiseksi. Liiketyöntekijäin liiton osasto Birminghamissa vaatii päätöslauselmassaan Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa muuttamaan politiikkaansa. Sodanvastaisia päätöslausemia ovat tämän

lisäksi hyväksyneet Linkin Työväenpuolueen järjestö (Stafford), Falhelmin puunalostustyöntekijäin liitto (Lontoo) ja Dagenheimin amatillinen neuvosto (Essex).

Lähiaikoina kokoontuu liiketyöntekijäin kansallisen ammattiliiton edustajakokous. Kokouksen työjärjestyksessä on 22 päätöslauselmaa ehdotusta sotakysymyksestä. Suurin osa näistä tuomitsee englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan. Työväenpuolueen lehden „Daily Heraldin“ asennetta käsittelevästä neljästä päätöslauselmasta arvioidaan se kolmessa työväenvastaiseksi. Kuusi suurta paikallista ammattiosastoa on pannut vastalauseensa ammattiliittojen pääneuvoston johtajiston yhteistyöskentelyn johdosta hallituksen kanssa ja vaatinut ammattiliitteen edustajia eroamaan hallituksen komiteoista. Kuudessa muussa päätöslauselmassa tuodaan ilmi syvä tyytymättömyys „välirauhapolitiikkaan“, jota Työväenpuolueen johtajat harjoittivat vaalikamppailun aikana.

Suomen Kansanarmeija

(alku 2 siv.)

suurta huolta hevosistaan aina muistaen, että ne ovat kansan omaisuutta ja että niiden avulla on voitettava verinen vihamies, Suomen kansaa sortava rahavalta.

Kaikkien opinto- ja taistelutehtävien täyttämiseksi mahdollisimman hyvin ja nopeasti on armeijakunnan joukko-osastoissa jo pantu käyntiin laaja toverillinen kilpailu. Tämä kilpailu merkitsee sitä, että soturit ottavat vapaaehtoisesti henkilökohtaisia sitoumuksia, joiden täyttäminen on kunnia-asia toveripiirien ja koko kansan edessä. Toverillinen kilpailu on samalla toverillista avunantoa toisille, se on yhteisen työn tarkkailua ja valvontaa. Ja se tuottaa myös ihmeteltäviä tuloksia.

Niinpä tässä lyhyessä ajassa on ampumataidossa, joka tietenkin on yksi sotilaskoulutuksen tärkeimpiä perusteita, päästy huomattaviin tuloksiin. On joukko-osastoja, joissa 80 prosenttia sotureista on jo valioampujia. Kaikissa joukko-osastoissa omakseen kilvan ampumataittoa, jotta taistelukentällä ei yhtään laukausta menisi ohi maalin, vaan jokainen saattaisi ja varmasti kaataisi vihollisen.

Siinä suuressa vapaustaistelussa, jota Kansanarmeijan soturit ovat ryhtyneet käymään Suomen saloilla ja lumikentillä, innostavat heitä ne omaistensa lämpimät kirjeet ja evästyksset, joita heille silloin tällöin saapuu kotipaikoiltaan. Eräissäkin sotilas L:n saamassa kirjeessä vanhemmat kirjoittavat pojalleen:

„Olemme varmat, että sinä, poikamme, olet miehuullinen taistelussa vihollista vastaan, että armotta ja henkeäsiäkään säälimättä tulet taistelemaan lahtarien lopullisesti tuhoamiseksi. Toivotamme sinulle terveyttä ja menestystä taistelussa näitä kansamme syvien rivien vihollisia vastaan.“

Toisen soturin äiti taas neuvoo poikaansa seuraavin yksinkertaisin, mutta vilpittömin sanoin: „Palvele kansaasi re-

hellisesti ja mahdollisimman hyvin. Meistä ei sinun tarvitse olla huolissasi, kyllä meillä kotona vielä kestäään.“ Kansanarmeijan soturit tietävät, että näiden soturit tietojenkin kautta puhuu voittavana kansan ääni. He vastaavat niihin vakavin sitoumuksin.

„Olen nuori Kansanarmeijan soturi. Tahdon tulla kansani rohkeaksi ja kurinalaiseksi taistelijaksi, valiosoturiksi taistelukuntoisuudessa ja poliittisessa tietoisuudessa.“ kirjoittaa pioneerikomppanian sotilas A. Sama pyrkimys elähdyttää jokaista Kansanarmeijan soturia ottamiensa kilpailusitoumusten täyttämiseksi. Ja tuhannet työläisnuorukaiset, jotka nykyään ovat valkoisen armeijan taistelusuodoissa, Suomen kylissä ja kaupungeissa, odottavat tilaisuutta, jolloin hekin pääsevät palvelemaan kansaansa Suomen Kansanarmeijan kunniaakkaissa riveissä.

Samaan aikaan kun Suomen valkoisen armeijan sotilaat osoittavat haluttomuuttaan osallistua herrojen sotaan, kun he kieltäytyvät lähtemästä tiedusteluun ja täyttämästä vartiotehtäviään, samaan aikaan Suomen Kansanarmeijan soturit ilolla täyttävät päällikköjensä antaman minkä tehtävän tahansa, astuvat ilolla tulilinjoihin „viimeiseen hengenvetoon saakka uskollisina kansalle, Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ja sen Kansanhallitukselle“, kuten Kansanarmeijan sotilasvalassa sanotaan.

Miksi näin tapahtuu, mistä tällainen ero kahdessa armeijassa, jotka molemmat on kokoonpantu saman kansan pojista?

Siksi, että Suomen valkoisen armeija on sortajaluokan armeija, se on välikappale kansainvälisten sotaseikkailijoiden kynissä, mutta Suomen Kansanarmeija on todellinen vapausarmeija. Siksi, että Suomen valkoisen armeijan edessä on tuho ja tappio, mutta nuoren Kansanarmeijan edessä on voitto ja kunnia.

Englannin ja Ranskan imperialistien...

(alku 3 siv.)

lan kohtalon eivät viime mainittu kiiruhda solmiamaan sopimuksia englantilais-ranskalaisen sodanlietsojien kanssa. Eivät Chamberlainin ja Daldierin lupaamat luotot ja lainat eivätkä Churchillin uhkaukset ole antaneet odotettua tulosta.

Haaksirikon on kärsinyt myöskin se laaja diplomaattinen hyökkäys puolueettomia maita vastaan, joka oli järjestetty viime vuoden joulukuussa Kansainliiton istunnon jälkeen. Tästä ovat todisteena ne vastaukset, joita annettiin Kansainliitolle sen tiedustellessa asianomaisen maan kantaa niihin toimenpiteisiin nähden, joihin olisi pitänyt ryhtyä.

Viimeksi Ruotsi on kieltäytynyt antamasta sotilaallista apua ja kieltänyt alueensa kautta kuljettamasta muiden maiden sotilaallisia voimia Suomeen.

Englantilaisten ja ranskalaisen imperialistien hankkeet Skandinavian maiden muuttamiseksi sotanaäyttämöksi tulevat kärsimään tappion, sillä näiden maiden kansat eivät suostu siihen, että heidän maistaan tehdään imperialistien sodanlietsojain sotanaäyttämö niiden rikollisissa suunnitelmissa Suomen kansaa ja Neuvostoliittoa vastaan.

K. G.

TOIMITUSKUNTA

Ulkomaiden lehdistö Neuvostoliiton ja Saksan välisestä taloudellisesta sopimuksesta

Saksalainen lehti „Völkischer Beobachter“ korostaa Neuvostoliiton ja Saksan välisen taloudellisen sopimuksen erikoista merkitystä. „Tämä uusi sopimus, kirjoittaa lehti, ei ole tavallinen kauppasopimus, jossa luetteloidaan tulliehdot, tavaralajit sekä maksujärjestys. Tämä sopimus on pikemminkin ilmaus hyvin perustellusta talouspolitiikasta, jolla on suuri tulevaisuus.“

Arvioidessaan sopimuksen merkitystä, kirjoittaa rumunialainen lehti „Universul“, että tämä sopimus murtaa kiilan Englannin saartoon. Tämä sopimus on myös edullinen Neuvostoliitolle, sillä se tulee saamaan sellaisia tavaroita, joita se tarvitsee.

„Timpul“-lehti osoittaa, että „Neuvostoliiton ja Saksan väliset suhteet yhä paranevat ja lujittuvat“.

Latvialainen lehti „Jaunkas Sinjas“ kirjoittaa: „Tämä

sopimus tuo mukanaan huomattavia taloudellisia muutoksia, jotka tulevat olemaan niin valtavia, ettei sellaisia koko maailman talouden historiassa ennen ole havaittu.“

Kosketellessaan kysymystä Saksan varustamisesta Neuvostoliiton maataloustuotteilla, arvioi kirjeenvaihtaja, että „Saksa vapautuu kokonaan tuonnista Englannin ja Ranskan siirtomaista. Jo lähivuosina tulee Neuvostoliiton ja Saksan välinen tuotteidenvaihto saamaan mitä laajimmat mittasuhteet, eivätkä minäkäänlaiset ulkoiset voimat pysty sitä estämään.“

Koko Unkarin lehdistö kiinnittää edelleenkin suurta huomiota Neuvostoliiton ja Saksan väliseen taloudelliseen sopimukseen. „Magyarshag“-lehti korostaa laajassa kirjoituksessaan tämän sopimuksen merkitystä Saksan teollisuudelle.

Latvian ulkoasiainministerin Muntersin puhe

Riika. Helmikuun 12 päivänä piti Latvian ulkoasiainministeri Munters Latvian yliopistolla puheen kansainvälisestä tilanteesta. „On kulunut neljä kuukautta Latvian ja Neuvostoliiton välisen keskinäisen avun sopimuksen allekirjoittamisesta — sanoi Munters. — Tämä aika on riittävä, yhteenvetojen tekemiseksi siitä, miten tätä sopimusta toteutetaan. On pantava merkille, että molemmat puolet toteuttavat sopimusta ystävyydessä ja keskinäisessä luottamuksessa. Voidaan luottaa siihen, että vastaisuudessaakin tulemme löytämään yhteisen kielen ja että molemmat puolet tulevat suhtautumaan kysymysten ratkaisuun mitä parhaimmin aikoin.“

Tämän yhteydessä minun tekisi mieli kysyä, missä on se „neuvostosoiminen“, jolla meitä peloiteltiin? Löytyykö Latviassa yhtään sellaista henkilöä, joka voisi väittää, että Neuvostoliitto jollain tavoin sekaantuisi meidän sisäisiin asioihimme? Ulkolaisissa lehdistä Latviata nimitetään „protektoraatiksi, joka on menettänyt itsenäisyytensä“, mutta kaikille tunnetut tosiasiat todistavat ilman liioja sanoja tällaisen väitteen perättömyyden.

Kun otetaan huomioon taloudelliset ja muut neuvottelut, on meillä täysi syy sanoa suhteitamme Neuvostoliittoon täysin tyydyttäväksi.

KULTAVARAT SUPISTUVAT SKANDINAVIAN MAISSA

Saksalainen lehti „Deutsche Allgemeine Zeitung“ kirjoittaa, että Skandinavian maiden kultavarat ovat viime vuoden syyskuusta tähän saakka huomattavasti supistuneet. Esim. Ruotsin Keskusliikepankin kultavarasto on supistunut 153 milj. kultakruunulla ja Norjan liikepankin kultavarasto 51 milj. kultakruunulla.

Tämä kultavarojen jyrkkä supistuminen on selvitetävissä tuonin kasvulla näihin maihin.